

સમર્પણ

સદ્ગુરુદેવ તપસ્વી મુનિ શ્રી ડુંગરસી
મહારાજની પાવત્ર સેવામાં

પૂજ્યતર્યં !

આપની સમગ્ર દક્ષિત ધવા પછી આપનીએ મને
જૈનાગમનાં ગદ્યો, તત્ત્વો અને જ્ઞેય બાબતોનો અભ્યાસ
કરાવી, મારા જીવનમાં જે જ્ઞાનરસ રેડ્યો છે તથા મારી
સાહિત્ય લેખનની જ્ઞાસાને આપે દર્શપૂર્વક વધારી લઈ તે
માટે જે સાનુકૂળતાઓ આપી છે તેમજ માગ સંદર્ભી
જીવનને ઉત્તરોત્તર ઉત્કર્ષાભી બનાવવા આપ નિરતર
સુલક્ષી રહ્યા હો એ વગેરે આપના અનેક ઉપકારોનો બદલો
હું આ જન્મે કે' અનંત જન્મે પશુથી રીતે વાળી શકું ? માત્ર
મારા આંતરધ્વનિએ સંપ્રદિત કરેલો આ સ્તવનમન્ય આપ-
શીના ચરણ કમળમાં અર્પી હું કંઈક અસી ઝાણ મૂકી ધવાનો
આનંદ અનુભવું છું.

શ્રી આપનો વિનીત શિષ્ય
મુનિ જ્યંતીલાલજી

આભારપત્ર

રા. રા. (સ્વ.) શેઠ જગજીવનદાસ દીરાચંદ
અમદાવાદ.

મુરબીશ્રી,

આપનો મહારા પ્રત્યે અચાનક સ્નેહભાવ હતો.
તેથી ત્યારે ત્યારે ધર્મના કાર્ય અંગે અને ધાર્મિક
પુસ્તકના પ્રકાશનમાં કે પત્રના પ્રચારાર્થે આપની
પાસે અપીલ કરેલી તે હંમેશાં સફળતામાં જ
પરિણમેલી અને આજે પણ આપના સ્વધર્મ વાતસહ્યનો
વારસો આપના પુત્રોમાં જળવદ્ય રહેલો ભેદ મને
બહુ આનંદ થાય છે.

આ પુસ્તકના પ્રકાશનમાં પણ યોગ્ય મદદની
જરૂર જણાવતાં જ આપના સુપુત્રો તરફથી
રા. પપુની સહાયતા મળી છે તે બદલ આ પુસ્તક
સાથે આપનું નામ 'આભારપત્ર' તરીકે રજુ કરતાં
મને બહુ આનંદ થાય છે.

શુભેચ્છક

જીવનલાલ સંઘવી

પ્રભુ પ્રાર્થના.

(શિખરિણી છંદ)

પ્રભો અન્તયોમી, જીવન જીવના દીન સરજી,
પિતા માતા બધુ, અતુપમ સખા દિતકરજી;
પ્રભા કીર્તિ કૃતિ, ધન વિજય સર્વસ્વ જનના,
નમુ છુ વડુ છુ, વિમલ મુખ સ્વામી જગતના ૧

✖

✖

સદુ અશુભોમાં તુજ સ્વરૂપ અશુભ નિરખુ,
મહા જ્યોતિ નેત્રું, નયન સથી ને સ્વર્ સરખુ;
વસે જ્યોતિમાં અમ હિર વિષે વાસ વસુનો,
તું આધેમાં આધે, પણ સમીપમાં નિત્ય હસતો ૨

✖

✖

પિતા પેસો આધે જગત વિહતો સાગર રહે,
જને વેગે પાળી, સજા નદીના તે મમ વહે
વટો એવી નિત્યે, મુજ જીવનની સર્વ કાળી,
સ્વાનાં પુલકોનાં, તુજ પ્રભુ મહા સાગર ભળી ૩

✖

✖

જગનો મરિગી, પ્રભુ પગમ સત્યે તું સર્ષ જા !
હંસ જાણેયી, પ્રભુ પગમ તેજે તું સર્ષ જા !
મહા મૃત્યુમંત્રી અમૃત સમીપે, (દિ) નાથ સહ જા !
નું, હિંજો કૃ છુ તો, તુજ દિયનાં * દાન હર્ષ જા ! ૪

શ્રી જૈન સ્તવન સંગ્રહ

ભાગ ૧ લો.

“ધૂન”

- ૧ ઠઠ અન્તર્યામી દેવ, શુદ્ધભાવે કષ્ટં સેવ,
ચિત્ત-શાન્તિ નિત્યમેવ, ઠઠ અન્તર્યામી દેવ.
- ૨ રૂપભ નય, પ્રભુ પારસ નય નય;
મહાવીર નય, ગુરુ ગૌતમ નય નય.
- ૩ સત્યનો નય, જૈનશાસનનો નય નય;
દેવ, ગુરુ ધર્મ તત્ત્વનો નય નય.
- ૪ દેવ અમારા શ્રી અરિહંત;
ગુરુ અમારા ગુરુત્તમ સંત.
- ૫ અધમ—ઉદારણુ શ્રી અરિહંત,
પતિત—પાવન બજ બજવન્ત.
- ૬ બજ મહાવીર બજ મહાવીર,
બય હર બજ—મન બજ મહાવીર.
- ૭ ઠઠ ગુરુ ઠઠ ગુરુ ઠઠ ગુરુદેવ,
નય ગુરુ નય ગુરુ નય ગુરુદેવ.

- ૮ મદનનવી ૧૬ આપી
આંતરનારી ૬ આનમ નાગ
- ૯ જે ૧૧ માર્ગન જે ૧૧ માર્ગન
૧૧ ૧૧ માર્ગન જે ૧૧ માર્ગન.
- ૧૦ વિદુ જલ વલન ૧૦૧૧ નલન.
વાપ નિજાન નાગ
- ૧૧ પ્રાણ મખા વિજ્ઞાન પ્રોત પવન
પવન ૬ અવનન જે
- ૧૨ જલ આપવ જલપતે જલપતે
અનુપમ અપમ નિજાન જે
- ૧૩ પ્રેમો સિંચા દિનો અમેરો
૬ ન—દરિદ્ર વિનાશન જે
- ૧૪ નિત્ય અખડ અનત અનાદિ
પુખ્ત જલ મનાન જે
- ૧૫ પરમેવ પર જલ પ્રકાશક, પન્મજાન પરમેવ '
પ્રિયતમ પ્રિયતમ પ્રિયતમ પ્યારા (૨)
અદન અતપાંખી અપારા (૨) વિ
અસ સાગર છે અસખી ન્યારા (૨)
ગુણ સાગર છે ગુણધી ન્યારા (૨)
વિન્ય—પુરુષને કમજુઆરા. (૨) વિ
- ૧૭ અન્તપાંખી પ્રેમ—પ્રજાખી (૨)
સદ્ગુણગત—વત્સલ બલુનાખી (૨) અ-
નિજ ગુણ કાખી, સુખકર રવાખી, (૨)
આનદ ધાખી, પુરુષ વિરાખી: (૨)
નિજાખી " કેવળ " પદ્યાખી (૨) અ-

૨૪ ભગવાન ભક્તે ભગવાન ભક્તે
 ભગવાન યવા ભગવાન ભક્તે,
 મહાવીર ભક્તે મહાવીર ભક્તે,
 મહાવીર યવા મહાવીર ભક્તે.

૨૫ પ્રભુ ! જીવનમાં એક ' તાર ' તુલિ તુલો !
 પ્રભુ ! મહિરમાં એક ' તાર ' તુલિ તુલો ! !
 નાથ ! અંતરમાં એક ' તાર ' તુલિ તુલો ! ! !
 એક તુલિ તુલો...ખીલુ કોઈ ન હોમારા જીવન

૨૬ પ્રભુ ! આનંદનું એક ધામ તુલિ તુલો !
 પ્રભુ ! મગનનું એક ધામ તુલિ તુલો ! !
 પ્રભુ ! ઇશ્વરનું સ કેત-ધામ તુલિ તુલો ! ! !
 એક તુલિ તુલો...ખીલુ કોઈ ન હોમારા જીવન

૨૭ પ્રભુ ! દેહને દિપાવનાર તુલિ તુલો !
 પ્રભુ ! પ્રાણમાં પ્રકાશનાર તુલિ તુલો ! !
 નાથ ! મનને મળી જનાર તુલિ તુલો ! ! !
 એક તુલિ તુલો...ખીલુ કોઈ ન હો !મારા જીવન

૨૮ મહાવીરને ચઢે ગૌતમને ચરણે,
 સદા ગદો પ્રભુ મહાવીરને ચરણે.

૨૯ સાધુ જીવનની ત્યાગી જીવનની,
 જપ હો જપ હો સાધુ જીવનની

૩૦ અઞ્જનામર જીવન ખેવ મનો,
 મુનિ પુગવ પ્રેરક પ્રાણ મનો.
 અમ અતર દેવ વિધાયક હો . . .

અઞ્જનામર એ ન નુનાયક હો

અઞ્જર

ધૂન

બનાવનાર - મુનિશ્રી જયતિહાસ મહારાજ.

- ૪૦--અર્ધત્રય લખીએ ત્રણ પ્રથમમાં
 વિષ્ણુ દગ્ધ એ મગગ જગમાં...અર્ધત્રય
 ૬૦ ૬૦ સાં પાપ પવકમાં (૨)
 તેના સમ નદિ કાઝ ખડકમાં (૨)
 મરીએ જ્યાન સદા છવનમાં...અર્ધત્રય
- ૪૧- આદિ વિનોપર સુખકર કરા,
 જન્મ મગ્ધ દાણે જવ ફંદા...આદિ
 ત્રીજી રૂપ માગના ચદા (૨)
 ત્રણ મુનિજાણ સુવતગદા (૨)
 પામ્યા પ્રભુ પર પરમાનંદા ,આદિ
- ૪૨--અર્ધત્રય છંદેય ત્યાગી દમાગ
 સુદા તામ તમારૂં 'વાગ અર્ધત્રય
 કાજા છવાયા તૂજ મદાગ (૨)
 આનંદ મગ્ધ હૃદય તમાગ (૨)
 આનંદ મગ્ધ હૃદય તમાગ (૨)
 આનંદ મગ્ધ હૃદય તમાગ (૨)

ગુણ અનતાના ધનાગ (૨)

“આગક” આપ્યો ચરણ તમાગ ..મદાવીર.

૫૦—ગુફી જીવનમા એક સદાગ

પારગત પગમેષર આગ...ગુફી

અચલ અકલ અવિકાર ઉદારા (૨)

પ્રગટે દુરો આનંદ ધાગ (૨)

રાતદિન કરે રતન તમાગ...ગુફી

૫૧—મદાવીર પ્રજુજ સંતિદાયક,

જ્ઞાન સુધાકર ત્રિજીવન નાયક ..મદાવીર.

મંગલ કારકે આનંદ લાયક, (૨)

સર્વ જીવોના આપ ઉદ્ધારક (૨)

“જ્ય તમુનિ” આપ્યો બાણક. મદાવીર.

૫૨—ગુરુજ અમારા સૌને ખારા,

જ્ઞાન સુધારસ રેલવનારા ..ગુરુજ.

જીવન ગુણ ઉત્તમ ધનારા (૨)

જિન બગીચા ખીલવનારા (૨)

“આગક” આપ્યો ચરણ તમારા .ગુરુજ.

૧ વીર સ્તુતિ

(ગગ -જીવન કૈ સમામ)

મુખ ચાહે તો બજલે મને ' પ્રમુમદા (૧) નાન. મન્દે

વિનસાનકન દુ મ નેકન ને કી મગવાન મન્દે

સિક્ક થો કે નાવર દુવાર અર ૧ મ ૧૨ માન મન્દે

ને મન્દ મન્દ નામ મન્દ નાવર નામ નામ મન્દ

૧૨ નામ મન્દ નામ મન્દ નામ મન્દ નામ મન્દ

એજ રેડી આ જાગજાગે જાગ્યા પડે (૧)

મિત્ર મળી મદાદિને રૂઝ જાગ (૨)

જાગ્યા જાગ્યા જાગ્યાનું મુકાન જાગ્યા મે - ૧

૩ માયા જાગ્યામાં

(ગવ -મારા સાગરીયે જાગે રેજે અંતરમાં)

તમે માયાની જાગ્યામાં, જાગ્યા મ સાગ્યામાં.

રડી રૂપો મદાદિ નામને...૨૧

પવન જેડી જાગ્યાને આ પાવ જ. (૧)

તોય માનવ માયામાં મગાવ જ. (૨)

જાગ્યા અતરના પડ્યા ખોળી સ સાગ્યામાં,

રડી રૂપો મદાદિ નામને...૨

જાગ્યાજાગ્યા તો મુમાજ્યુ રમી રંગમાં, (૧)

મર્મ પુવાની માયાની સમમાં, (૨)

દવે ધડપજમાં સહેજ સજાઓ સ સાગ્યામાં,

રડી રૂપો મદાદિ નામને...૨

કોકેકે મોઘા છે કપ મુખ માનમાં (૧)

કોકેકે જુલ્યા છે જાન અભિમાનમાં (૨)

એ છે મ્વજ સમાન સદુ મુખો સ સાગ્યામાં

રડી રૂપો મદાદિ નામને ૩

જેજે જાગ્યા છે જિત જાગ્યાજાગ્યા (૧)

તે તો પામ્યા છે અનંત કામના (૨)

“આપણ” કો કોની કલે ન જાન ન જાન ન જાન

ગાયે છે મહાવીરના બાળક, લાગી છે દિવમાં એક જવાણક
આવી છે મુજને જ્ઞાન, માનવ! આ શ્રી વીરના જ્ઞાન....૪

૬ વીર વંદન

(રાગ :-આવો આવો જિન શાસનના)

એકે સ્નેહે સંભારું શ્રી જગવાન, વીરને વંદન કરીએ,
બહાનું બહાનું મહાવીર તારું નામ, તુજને વંદન કરીએ.....૨૩
ચેત્ર સુદી તેરમનો દહાડો, ત્રિસલાની કુએ તું જન્મ્યો;
તણે જીવનમાં વચ્ચે જ્ય જ્યકાર, વીરને વંદન કરીએ...—૧
દેવ દેરી સૌએ દુલગવ્યા, મેરૂ ઉપર પ્રેમે નવડાવ્યા,
જેની જાગ્રિ સદાએ અપર પાર, વીરને વંદન કરીએ.... સ્નેહે—૨
માતૃપિતાની જાગ્રિ કરવા, આત્મ પ્રેમને નહિ વીસરવા,
ત્રીને વરમે દકાર્યું દિશા વદાણ, વીરને વંદન કરીએસ્નેહે—૩
તપ જ્ય સયમને જાડુ પાળી, કષ્ટ ધજાને નહિ ગણકારી,
અમમ જ્યોતિ સમ પાંખ્યા કેવળજ્ઞાન, વીરને વંદન કરીએ ..સ્નેહે—૪
અધમ ઉદારક જીવિજન તારક, યુષ્ઠ અનતાના જે પારક,
એવા વીરને વંદન વાગવાર, વીરને વંદન કરીએ . સ્નેહે—૫
વંદન કરીએ જાવે સમરીયે, ત્રિકાળ તારૂં ધ્યાન જ પરીએ,
જરૂરે વડીએ આજમાનુ સાચુ યજ્ઞાન, વીરને વંદન કરીએ એકે—૬

—o—

૭ મુકાની મહાવીર

મહાવીર મુકાની ચળે સજાળા, નેવા મધ દગ્ગે ડુબતી,
માયો કિનારો કષ્ટ જતાવ, તુ છે જીવનને સારથી ... ૨૬
જીવન નેવા જવસાગરમાં ડુબતી, આકૃતની આનખા અધારે મૂકતી;
વાગે માયાના નેત્રન અપાન, દાકુદુ તારા અધારથી મહાવીર ૧

૬ મહાવીર રમરણ

(રામ - રઘુપતિ ગાયક રામરામ)

જઈ જાળે મહાવીર નામ એના વિના તે ખડું દગમ,
 મહાવીર નામ મહાવીર નામ, એના વિના કે નહીં દગમ ...૨૧
 ખટખટ સટપટ ઊડો તમામ, જાણ કરો તને આડો વામ ...૨૨
 અનત કાલે પડવો તું હામ,
 કાષા જાળગ્નુ દરે નહિ કામ ...૨૩—

છેરી જામનો આજો સ્વામ,
 ક્યારે પડો ઉપગ્યા ભોજ ...૨૪
 અવસર આજો કરો વિરામ,
 નહિ તો ઉપડો તારી દ્રામ.....૨૫—

મોહ રાગનુ રાગ્ય છે વામ,
 ક્યારે રો કપાલે ડામ૨૬
 નહિ મેલે તો હારીય હામ,
 રખડીય જાઈ તુ દામોડામ.....૨૭—

પ્રભુ આગાનું જનાવો ધામ,
 સાચ મોહને છેડી સવામ ...૨૮
 આત્મા કાળે મળે આરામ,
 “ જ્યંત ” બને મુક્તિનો જામ.....૨૯—૪

૧૦ ‘ ચંદનખાળા ’

પુષ્પમયી સગીઆ મગી, ઉજ્જવળ છે ઇતિહાસ;
 ચંદનખાળા સાધી, ચંદન સમ સુવાસ૧
 રાજકુમારી એ હતી, વેશવનો નહિ પાર;

એજ સજે ચમકાર યવો ને, પગની બેડી હુડી,
 માથે સુદર વાળ યથા ને, વરસી મુખની હેલી;
 મારા આગળા મુના ..આવો
 આવો આવો યોમીરાજ, મહાવોરગ્વામી આવો આજ,
 માગ આંગણા મુના...આવો
 આવો આવો વીર, હુ છુ ક્યારની અધીર;
 મારા આંગણા મુના ..આવો

૧૨ 'આજની દુનિયા'

(રાગ :-માહીડા હેલી હંકાર)

લેતા પ્રભુજનું નામ કે, દુનિયા લાજ મરે છે,
 પ્રભુ વજ્રતાં સરમાય કે, દુનિયા લાજ મરે છે,
 ઉપાશયે જતાં એના પાવડીયા દુઃખે,
 ફરી વજે આખુ ગામડે દુનિયા ... ૧

ધર્મ સ્થાનક જતાં એનુ મનડુ ન માને,
 સોનેમા જંતલા દગખાવ કે દુનિયા ૨

દુઃખજન લોક તા જેમ જર કુલ ૩
 અજન કનયો તા ધન ૪ દુનિયા ૩

અમલનુ પન નમન તમનુ તરી તનુ
 ન કુ ન કુ દુનિયા ૪

અજન તાલી અમન ન ૫
 જ ક મ ન અ તાલી ૫

જનદીગાય ૬
 જન દીગાય ૬

કિસમે કરે પ્રીતિ કૌન દે તેરા,
 નારી સુતા સુન બન્યુ લુટેરા, બન્યુ પુરો,
 મિત્ર ખાન પાન કે, યા દે મનપાન કે
 જગ જગ્યો અખી દાયમેં, જગ જગ્યો અખી...
 માય બને તમ, ખાને કે આવે !
 જૈમે કિ આદ કે, દુલ દિખાવે ! ! દુલ દિખાવે
 જગ કામ આ પડે, તમ કૌન દો ખડે,
 બલપાઓ કાઈ કાલ મેં, બલપાઓ કાઈ...
 મનપાન દો તમ, શીશ મુઝાવે
 આદ કરે મિટ્ટ બોજન નિમાવે, બોજન નિમાવે
 મન પે દર મને, હાથ નહિ પાવ
 ન જપાઓ વિષ માયમે, ન જપાવો વિષ...
 જુડ કપડ કર પેમા કમાવ !
 ખાનેમે મગી બુજનમે આવ ! ! બુજનમે આવે
 "પવિત્ર" એવ રહના, વાર વાર કરના,
 ન જુપાઓ નાન તાયમે, ન જુપાઓ...

૧૪ પાર્શ્વનાથને અરણ્ય.

(૧૧૧ - ૪૮ અંકોના અંકનદાર લાવો)

તમાર તમે, પામનતમ તમે, તમાર ગુણ નહિ જાણ
 નવ તમાર દિવાલો કર તમારે, તમારી વાત સુ આપ-
 જાની કમલ રંગ અંજલ તમ, આજ તપની મજા,
 નવ તમે કે કાટુર્ણ, અંક અવરજાને કિતનમજ કે,
 તમારી વાત સુ આજ તમે

અ. ગ્રં. - ૧૪૮ પા. ૬ કા. ૧૨ તમાર તમે તમાર,

૧૪૮ પા. ૬ કા. ૧૨ તમાર તમે તમાર, ૧૪૮ પા. ૬ કા. ૧૨

૧૪૮ પા. ૬

૧૬ વીર જયંતી.

(રાજ-રાખના રમકડાને રામે)

જૈનના એ પુત્રો, સૌ આવો, (૨) ઉજવીયે જયંતી રે,
 વિષ સોઝના માનવ મળાને, ગુણ પ્રજુના ગાહ્યો રે...જૈનના—૧
 ચંદ્ર શુદી તેરસને દહાડે, વીર પ્રજુછ (૨) જન્મ્યા,
 દેવ દેવીઓ સાથે મળાને જન્મ દિવસ ઉજવે છે રે...જૈનના—૨
 ત્રીમે વર્ષે દિશા લખને, કષ્ટ સદન બધુ (૨) કરીયા,
 ગાદા તિમિર ટાળી નાંખી, આત્મજાનને પામ્યા રે...જૈનના—૩
 દેવ દેવમાં વિચરી એજે, જાનદશા પ્રગટાવી,
 પાપ મદી પટકાવેલાને, દાય મદી ઉગાર્યા રે.....જૈનના—૪
 સાસનના ઉદ્ધારક પ્રજુએ, સત્ય ધરમ દેશાચ્યો;
 કર્મ ખપાવી મુક્તે પહોંચ્યા, જય જયકાર મવાયો રે...જૈનના—૫
 વીર પ્રજુના ગુણો ગાતાં, આનંદ ઉરમાં આવે;
 “જયંત મુનિ” સાચા હૃદયે, જન્મ દિવસ ઉજવરાવે રે...જૈનના—૬

મુનિશ્રી જયંતિલાલજી મહારાજ

૧૭ વીર નામ.

(રાજ-રાખના રમકડાને)

વીરના એ નામથી જયજ્ઞાવર (૨) અનેક તરીયા રે,
 કષ્ટો સોનાં હુઝર્યાં ને, જય જય પાર ઉતરીયા રે—વીરના
 અર્જુન માણી સન એરોળી, પાત કશે છે (૨) રાગે,
 વીર પ્રજુનાં દર્શન યાત્રા, જીવન પડો યાવે રે—વીરના
 સુદર્શનને જોઈ દિપર, ચાલ્યા કુકમ (૨) મળિયો,
 જોઈ સદાસન કરીયુ, પાપપ્રજુના જાપે રે—વીરના
 વીરના નામથી જયજ્ઞાવર (૨) અનેક તરીયા રે,

૧૯ મહાવીર પ્રભુનું રમરણ.

(રાગ :- તાલીશોના નાલે)

જિનવરના જાણે (૨) અતમ જ્યોતિ પ્રમદાવરે;
 મહાવીરનું નામ લેવું, મહાવીરનું નામ...જિનવર
 આત્માના પ્યાને (૨) જાવના જાવેન દુરી જાવ રે;
 મહાવીરનું નામ લેવું, મહાવીરનું નામ...જિનવર
 સિદ્ધારથ કુળ ચાંદલીયો, ત્રિશૂલા દેવોનો નંદનોએ;
 તરવાનુ એ ધામ રે, મહાવીરનું નામ લેવું મહાવીરનું
 નામ...જિનવર

માવો માવો ગુણ વીરનાં, માવો માવો
 અતરીયે જમાવો વીરનાં જાવ ડેરી જ્યોતિ
 લેવું વીર પ્રભુનું નામરે, મહાવીરનું નામ લેવું મહાવીરનું
 નામ...જિનવર

જિનવર જાણે જાવે, જિનવર જાણે
 મહાવીર જાણે જાવે, મહાવીર જાણે
 જવસાગર તરવાને, એકજ વીર પ્રભુનું ધામ
 લેવું વીર પ્રભુનું નામ રે.....
 મહાવીરનું નામ લેવું, મહાવીરનું નામ...જિનવર—૪

૨૦ વીરનું પારણું.

(રાગ :- કહી યાદ કરકે)

કુલો કુલો મહાવીર પ્રીતે પોદાકું હું વીર
 આને હરખે કુલાવું વીર પાગળે
 હાય રેશમની દેર, મારા કાગળડાની ડોર,
 આને હરખે કુલાવું વીર પારણે.... મુલો—૫
 મીઠા મધુર સંજનાવું હું ગીતમાં,

અંતર અમૃતના પાવું હું ધુંટા, પાવું હું ધુંટા;
યાજે દુનિયામાં વીર, બનજે ધીર ગંભીર,

આજે હરખે જુલાવું વીર પાગળે.....જુલો—૨

જુહા જગતના મોહ તણે,
સંસારના મુખ તુચ્છ સમજને, તુચ્છ સમજને;
રાજરમણીના મુખ, એને માની લેજે દુઃખ:

સંયમ લઈને આ હવન વીતાવજે.....જુલો—૩

મોહ ભય આ વિશ્વ જગાડજે,
સાચો તું ધર્મ આ જગને પમાડજે, જગને પમાડજે;

ધરજે આતમતું ધ્યાન, બનજે સાચો ભગવાન;

આતમ જ્યોતિ અંતર પ્રગટાવજે.....જુલો—૪

સકળ જગતમાં ફરી ફરીને,
આદિસા ધર્મને દેયે ધરીને, દેયે ધરીને:

જૈન ધર્મની જ્યોત, મારા દેયાનો ઉદ્યોત,

હુકિ વરી તું હવન શોભાવજે.....જુલો—૫

બુદ્ધિસાગર સદગુરુ કૃપાથી,
સકળ ચતુર્વિધ સંઘ મુખાથી, સંઘ મુખાથી;

ધર ધર નગરોમાં આજ, વીરની જન્મ વ્યતિ દાજ,

પ્રભુ ચળે, “ગણેશ” મુજ ગાય છે.....જુલો—૬

ગણેશ પરમાર

૨૧ પ્રભુ ધૂન.

(રાગ :—નને ધોણ ધોણ ધાત્ર વરણંગી)

હવે મુને મુને... તમે મુને મુને વિનંતિ વિગમી,

હવે તમે મુને મુને વિનંતિ વિગમી.

નવ મંદિર પ્રભુ ધૂન જગતે હવે રાગ—૧

દયાળુ દેવ તમે જીવન આધાર છે,
 જવજ્ઞપિ તરવાને તારણ જઠાજ છે;
 તારા મરણની લવ મને લાગી .ઓ વીર—૨
 મારી માનમરી જાણી, કર તારી બદલી,
 જવ ફેરી જગત્ત જવ બાગી...ઓ વીર—૩
 અનેરા દેવ જાણે વિષ્ણો છે પરપોટો,
 દેવાધિદેવ તમે અમૃતનો છે સોટો;
 હું તો મર્યો છું વીર મુનુ રાગીઓ વીર—૪
 અંતર “ઉમંગ” ધરી લગની લગાવો,
 શુદ્ધ સ્વરૂપ જાણી જાણો જાણો;
 વીર લખધીની વાંસવડી વાગીઓ વીર—૫

૨૨ અ....મૃ....ત.

(રાગ :-રાખના રમકડાને)

વીરનાં વયજીર્ણ મારા મનમાં (૨) રમતા રાખ્યા રે,
 જન્મ મરણનાં દુઃખ હઠાવા, પ્રજાએ અમૃત બાખ્યારે...વીર—૧
 સોડો બોલે અમૃત બીજું, એ અમૃત નદિ (૨) માનું;
 શિવ મુખના જે સ્વાદ ચખાડે, તે અમૃત દિલ આણુરે...વીર—૨
 જો અમૃત હોય બીજું જગમાં, ટિપાકણ કાં કરીએ;
 જન્મ મરણનાં દુઃખ અનંતા, તે લઈ કેમ ન તરીએ રે...વીર—૩
 વિષય વિષનું ઝેર ઉતારે, ધર્મ અમૃત તે કહીએ;
 પાણીને વસોવી બહાર, માખણ કહો કેમ લઈએ રે...વીર—૪
 સ્નાદવાદ સખેત નયથી જાગીયું, પૂણ્યે એમને મળીયું;
 કર્મ પ્રજાવ દલ તેથી મળીયું, નિજ બાવે દિલ જાગીયું રે ..વીર—૫
 આત્મ કમલ એ અમૃત મીઠું, પીને શિવપુર દીઠું,
 લખિય વિધાસ રણો જ્યાં અગણિત, તે જગ અમૃત મીઠું રે .વીર—૬

૨૩ થોડા થાવ વૈરાગી.

(રાગ :—તમે થોડા થોડા)

તમે થોડા થોડા થાવ વૈરાગી,
 જો કાંઈ તમે, થોડા થોડા થાવ વૈરાગી:
 કાળ પંચમની અસર જો લાગી...જો કાંઈ—૧
 કર્મ થોડી વીરના કર્મ થોડી વીર બનો,
 તલ્લેનું નાન કરી, વન તમે આચરો
 કર્મ કેઈ કરજી નવ લાગી...જો કાંઈ—૨
 કરો થોડા થોડા નિષ્ક્રોધે તે હાથેથી દાન દે,
 આમાલિક પ્રતિક્રમણ તમે ને આચરો
 નહિતર આવે છે કાળ કરી ચાગી...જો કાંઈ—૩
 આટલા તે મેળવ્યાખ જોનેને હોય ખરા !
 દયાવાળા દેવરાવી નિવ કામ દાવ ખરા !
 હવે વીરનાં વચન થો ઉર માંડી...જો કાંઈ—૪
 સ્વયં શીવ તારનો કરો દેવાનો.
 ત્યાગીજો ને અન્નની સેવામાં ભોળાઓ
 દુઃખી દુનીયા માટે છે રો વાકું...જો કાંઈ—૫

ચમનરાસ મહીલાલ-સાવરમતી

૨૪ ધર્મ કરો.

(રાગ—રાવરા વન વગણમાં)

રાવરા ધર્મ તણા વાવ. હાજા, ધર્મ કરો. ધર્મ કરો
 નાજાં મળે. હાજાં નહિ મરે. ધર્મ કરો. ધર્મ કરો...૧
 કે.ધ કરો. હોજાં દરો. મેટ મેટ મન મટાડો
 કાવના કનિષ્ઠ કરમી હું. ધર્મ કરો. ધર્મ કરો...૨
 કર્મ આવે. પૂજા સત. મેળવે. મેળવે. મેળવે

૩૦ જાના હય.

(રાગ:—માધેજી ગીત મીસન કે)

કરે જા પ્રીત જગનમે, તું અપને જીવનમે,

પ્રભુ કે ધર જાના હય...૨૬.

જાના ચલ કે મુક્તિ કી નગરી, કેસા આતમ જગ,
જક્તિ વિના આતમકી ડગરી, જીવનકી આતમ કગ;
પ્યાસ લગી દે દર્શનમે, મેરે જીવનમે,

પ્રભુ કે ધર જાના હય...૧

ધ્યાના પ્રભુકે માયા જાગતી, હોડ દુનિયા ચલ
ચલ મુસાફીર નૈયા દુખતી, જાકે પ્રભુને જલ,
આકે જસની નયનમેં જકત જીવનમે;

પ્રભુ કે ધર જાના હય...૨

આતમ કમલકી લખિય સધગી, જીવન ચાહે રૂઝ,
પ્રભુજક્તિ સુધારસ જીવના, સમતાસે મત જલ;
પ્રભુ! જલકે જમણ મેં, સદારા જીવન મેં;

પ્રભુ કે ધર જાના હય...૩

૩૧ બાળકની ચરણ.

(રાગ : જમ્મ તુમ્હી ચલે પરદેરા)

-સુજીવો શાસો સાર, ઉતારો પાર, ગુરુજી મ્હારા,

હું વંદું ચરણ તુમારા.....૧

હું આવી પડ્યો છું આ જગમાં (૨)

નહીં ઠાઠ દિવાસો દેવામાં (૨)

હું રખડી રખડી ચાક્યો, ગુરુજી મ્હારા, હું વંદું૨

મારા દિવમાં કઈ કઈ આશ મને (૨)

મત્ત પય જતાવનાર મોતુ તને (૨)

આ જ્યોતમા જ્યોતિ મીયારા, ગુરુજી મ્હારા, હું વંદું૩

મારા દોષ તમે દિવમાં ન ધરો (૨)

અમ રંકે મરીમને વારે ચડો (૨)

૧ આપ દયાના સ્વામી, ગુરુજી આરા, હું વંદું ચરણ પુમારા...૪

આ દાસ ઉપર જો દયા કરો (૨)

તો ભવને દેરો પગમાં હરો (૨)

આ " બાગક "ના બે બોલ, ગુરુજી આરા, હું વંદું.....૫

૩૨ ક્ષમાપના.

(રામ : ક્ષમાના રમકડાને રામે)

ખામણા ખમાવતા, આજ ખામુ (૨) ભાવિક દેયે રે,

હવ માત્રની મેત્રી ત્યાધી, વેર ને ઝેર સમાવું રે...ખામણા—૧

પર્વ પર્ણિષદ્દુર્ગ દીપે, હરખ અમી નેન (૨) લાવો,

વણ સદાયે આપડાની, આનમ ત્યોતિ જમાવે રે...ખામણા—૨

શ્રદ્ધા સદ મુગીલા તપ તેજે, હવન પંચ અજવાણું,

હાન તરંગજે જગદગનારાં, વિશ્વવાન્સત્ત્વ અપનાવુરે...ખામણા—૩

વેર ઝેરના વિષમય મૃગિયાં, નિદનિન ઉંઝા જતાં,

ભાવ મરણધી રમ સ્થ પામી, પાપી પદ્મ પીમજદારે...ખામણા—૪

દિવ્ય હવન આરાધી જાણે, સમતા ધર્મ પ્રજાવે,

ધર્મધૌવન સૌરજ મહમદો, "હુનેન્" ખમતા દિખાવે...ખામણા...૫

૩૩ રક્ષા કરજો દે ભગવાન.

જુલો પડે પડે જીવમડી, જગવાન મદ જગાવજો,

જન્મે જન્મે ને મનુજા સદાપણે દિશાજો,

સસન્ન જન હું નહીં રહી જાઉં કદી છું,

પરતે પરતે પાપ પદ વિચરે જાઉં છું.

કરૂણા કરન્ને હે કીરતાર ! ગદ્યા કરન્ને હે ભગવાન !
 તું એક જ છે આધાર ! રક્ષા કરન્ને હે ભગવાન !...૧
 જિનરાજ તુજ આદેશને, હું આનધી સુણુનો નથી,
 તારી મધુરી વાણીને હું, અંતરે જીવનો નથી;
 ભગવાન જક્તિ જાવથી, યુજમાન પણ માતો નથી,
 માન ને અભિમાનમાંથી, દૂર હું જાતો નથી;
 મારે તરવો છે સસાર, રક્ષા કરન્ને હે ભગવાન !
 મારે જીવું છે જીવહાર, રક્ષા કરન્ને હે ભગવાન !...૨
 તારા જતાવ્યા સત્યના, પથો પ સમગતા નથી,
 તારા દીધેલા જ્ઞાનના, મથો પ વચાતા નથી;
 લક્ષ્મી મળી પણ લક્ષ્મીનો, સદ્વ્યય કરી જનપથો નહિ,
 જાઈ જાઈમાં કદિયે, સપ કરી જનપથો નહિ;
 દરન્ને મારગનો અધકાર, રક્ષા કરન્ને હે ભગવાન !
 આવ્યો છું તારે દાર, રક્ષા કરન્ને હે ભગવાન !...૩
 સાગર દયાના જો તમે, કરૂણા તથા હંકાર જો,
 પતિતોને તારનારા, વિશ્વના આધાર જો,
 તારે બરોસે જીવન નૈયા, આજ મહેં તરતી યુગી,
 લાખ લાખ વંદન કરૂં જિનગજાં આજ તુજ મરણે યુગી,
 મનુ ! તું છે તારણદાર, કરૂણા કરન્ને હે કીરતાર,
 વિનતી કરૂં છું વારવાર, રક્ષા કરન્ને હે ભગવાન !...૪

શાંતિસાગર ૨

૩૪ સાગર પાર.

(વાગઃ—જમનાજીને ઠાંઠે મારે જીવું જળ ભરવા)

મહાવીર સ્વામી મહારા, મારે જીવું સાગર પાર,

મુને મારગડો દેખાય,

આજ કટક કાઢગ ને કેમ કરી જવાય મુને.....

ભક્તોને મન બાહે, વીર તારી ન્યોતિ (૨)
 કર્શન વિના તલમે છે નયનો હમારે... .. તું કેમ.....૧
 ભક્તો વિના સુની પડી, અવનની નોકા (૨)
 કૃપા કરીને લઈજા એને તુ કિનારે તું કેમ૨
 દુનિયા બની મધ દુસ્મન, ગરીબોની આગે (૨)
 આ રડી રડીને આંસુ આપ્યા જલ જો પારેતું કેમ૩
 દિલમાં સદાયે વહેતા, દુખનાં ઝરણાં (૨)
 થાક્યો હવે આંખો છુ તારે સદારે તું કેમ.....૪
 “આગક” બન્યો દિવાનો, ન્યોતિમાં તારી (૨)
 ધેસો બનીને આંખો છું હું તારે સદારે. . . . તું કેમ.....૫

૩૭ જૂઝાય ક્યાંથી !

(રાગ : ભૂલવા મને કહેા છે)

કર્મો જૂઝાવે મુજને મદાવીર જૂઝાય ક્યાંથી,
 આત્માની ન્યોત જગી, તો વીર જૂઝાય ક્યાંથી...કર્મો૧
 આત્મા અનત બવથી, ભમતો રડી રડીને;
 પાંખો મનુષ્ય યોની, તો વીર જૂઝાય ક્યાંથી કર્મો .. ૨
 મિથ્યાન્વ માયા મોહની અજ્ઞાનતા એ ટાળે,
 એવી છુજુંદ મેવા, તો વીર જૂઝાય ક્યાંથી કર્મો૩
 કર્મો કડીન ખપારી, સંસાર પાગ થાવા,
 “અદુ” ચહે જો સમજ, તો વીર જૂઝાય ક્યાંથી કર્મો ૪

૩૮ થાઓ ધર્મ ગાગી.

(નાન —તમે થોડા થોડા)

૬૧ ન થાડા નમ થાડા થાડા થાઓ ધર્મગાગી,

૪૦ મહાવીર.

(રાત્રઃ—રાખના રમકડાને)

હૈં અહીં મહાવીર મહાવીર, મહાવીરના (૨) ગુણ ગાયે રે,
 વીર પ્રજાનું રમણ કરીને, કવચાગર તરી ગાયે રે.....૧
 રામે રામે મહાવીર મહાવીર, નિત નિત બજ્યો બાવે,
 શાસે શાસે મહાવીર બજ્યો, તે મહાવીર ગુણ ગાયે રે
 હૈં અહીં.....૨

હરતા હરતા મહાવીર મહાવીર, મહાવીર પ્યાન ન છોડે,
 ખાતા પીતા, ઊઠતા, બેસતા, મહાવીરથી મન નેડે રે,
 હૈં અહીં.....૩

વીર પ્રજાનું પ્યાનજા ધરતા, આતમ જ્યોતિ ગાયે,
 આ કવ ને પર કવના સર્વે, અતર વેરી કામે રે,
 હૈં અહીં.....૪

વીર પ્રજાનું કરણું સાચુ, બીજો ક્યાંય ન રાયું,
 ગુરુએ એકજ રાહ બતાવ્યો, મહાવીર મારગ સાચો રે,
 હૈં અહીં.....૫

ગણેશ પરમાર

૪૧ મહાવીર ભજો.

(રાત્ર — નમે ધ્યાડા ધ્યાડા)

તમે ભજો ભજો (૨) મહાવીર મહાવીર

હો બુદ્ધ! તમે જન્મ, મૃત્યુ મહાવીર મહાવીર

તમે અતમજા ગતિ અવ—હો બુદ્ધ.....૧

મહાવીર ન મ મહાવીર મહાવીર મહાવીર મહાવીર મહાવીર

તમે મહાવીર મહાવીર મહાવીર મહાવીર—હો બુદ્ધ.....૨

અઠાનીને ઠાનીમાં પડાવી, પ્રભુની ભક્તિમાં ધૂન લગાવી,
 તોયે ટોટિ ટોટિ પાપ ક્ષય થાયે—હો બંધુ...૩

સઘ લેજે તું એક અનેગે લઢાંવા, ફરી ના મળશે અવસર આવો,
 પછી કોઈ તને નહિં બચાવે—હો બંધુ...૪

વિષય ને વાસના દૂર કર્યાં છે, મહાવીર શરણે આવી રહ્યો છે;
 તે તો મુક્તિને દારે પોંચી જાવે—હો બંધુ...૫

જગત જંજગતે ખોટી જાણીને, માયાનો પડો દૂર કરીને;
 ‘જયંતમુનિ’ પ્રેમ ગુણ ગાવે—હો બંધુ...૬

૪૨ સાચો ઉમંગ.

(રાગ:—લાખ લાખ માતીની)

લાખ લાખ ગુણો ગુરના સંભારજે,
 ભવસાગરથી તરાય, હૈયામાં સાચો ઉમંગ છે.

ગુરુ ગુણોની તમે માળા ગુંથાવજે,
 ગુરના ગીતો ગવાય, ગીતો ગાવાનો ઉમંગ છે.....૧

ગુરુ ગુણોના મોટા મથો લખાવજે,
 પાને પાને સુવર્ણ અક્ષર અંકાવજે;
 જન્મારો પાવન થાય, હૈયામાં સાચો ઉમંગ છે.....૨

ત્યાગી વૈરાગી શાંત સુઘથી શોભતાં,
 દેખી દેખીને ભક્ત હૈયાઓ ડોલતાં;
 વદનથી હૈયા દરખાય, ગીતો ગાવાનો ઉમંગ છે.....૩

માફી નહીં વાણી ગુરુજી સંભળાવતા,
 ભક્ત જાતેને હેતુ વગીને ઉદ્ધારતા;
 ગીતો ગાવે નહિ ને જાય હૈયામાં સાચો ઉમંગ છે ... ૪

ધડીએ મળી છે બાધીએ આજે ઉમંગની,
 રેશે વહે છે આજ ધર્મ તરંગની,
 જન્યા ન ગુરુજ શુભાય, ખીતો માવાનો ઉમંગ છે૫
 ગુરુજ જન્યા છે આજે ચુડાના સંધના,
 વહેણે વહે છે આજે ઉપદેશ રંગના;
 ગુરના ગુણો મવાય, દયામાં સાચો ઉમંગ છે.....૬

૪૩ “ચા” છોડો.

(રામ નજમ તુમ્હી ચસે પરદેશ)

મહામત્સ્ય મળ્યો નર દેહ, સુણે! ધરી સ્નેહ,
 શિખામણ સાદી, તમે છોડો વ્યસન ‘ચા’ આદિ...૧
 પીતાં તો એ પ્રિય લાગે છે, પણ જાણરા રોગો જાગે છે,
 મન થાય છે ઉન્માદી, બાંધવ મારા...તમે છોડો...૨
 દષ દર્ષ વળ આના આપો છો, ક્યાં કટ્ટ ગરીબનાં કાપો છો ?
 ના કરો ધનની બરબાદી, બાંધવ મારા...તમે છોડો...૩
 તમે ચાર વખત જે પાન કરો, તેના બદલે કેં દાન કરો,
 તો મળશે ધર્મ પ્રસાદી, બાંધવ મારા...તમે છોડો...૪
 આજે શીદ આમ ચડેલા છો ? નાદક દાહી નિકળેલા છો !
 ક્યાં પીતાં દાદા, દાદી ? બાંધવ મારા તમે છોડો...૫
 ‘જ્યંતમુનિ’ ચા દૂર કરે, સૌને પણ એ આડેય કરે,
 આ સુખ અવસાનના વાદી, બાંધવ મારા તમે છોડો...૬

૪૪ મહાવીરનુ પારણુ

(૧૬૧) મહાવીરનુ પારણુ
 (૧૬૨) મહાવીરનુ પારણુ

મધુર મધુર હાથરણ મળી અંતર અમીરઅપારણ
 ત્રિશુલા ચાલી ગીત સુખાવે મદાવીર પોઢો રે...૧
 વીર થજે તું બાગ વચતમા. ધીર મળાં થજે તું વચતમા
 એક થકી તુ છવન લગ્ને. આ સંસારે...૨
 સંસારમાં સુખ મળે નથી. વેર મેરથી દુનિયા ભરી
 મમ કોપ મદ માયા તણે. ભવ ભગ તરજે...૩
 દુઃખ કહેલા છવન લગ્ને. કમલ વેળા પામે છવનમાં
 રાત્રીકરના સુખ તણે. આંસુ છોળે રે...૪
 સંસારના સૌ સુખ મળ્યાં. ગીત લઈ રૂ. સંસાર ત્યાગી
 મેઠ નિહામા મળે. લગ્ને, જેને લગ્નાડી રે...૫
 ધર ધર વન વન મૂર્તિ વગ્ને. "અદિકા પરમેશ્વર" તુ છોળે,
 વિન રાસનર્ત. ભોલ ભોલ મુનિ વગ્ને રે...૬

શાંતિલાલ શાહ.

૪૫ પ્રશ્ન ધ્યાન.

૧. જનમાન છવન માણે રે :

તને સુખમાં તો સૌ સાથી મળે, પણ દુઃખમાં કોઈ ન આવી મળે,
સુખ દુઃખનો જેવી એકજ છે, ભગવાન હૃદયથી રહતો જા... પ્રશુ...૧

૪૬ ગુરુ મહીમા.

(રાગ :-મારે તે ગામડે એક વાર આવજો)

બેની ! તુ આટલી દિન શીખ ધારજે, એ એ એ.

આવે ત્યારે સાથે સખિઓને લાવજે, એ એ એ.

જિનવાણીના મધુર યુદ્ધા ઉતારજે, એ એ એ બેની તું...૧

ફુલા :-ભવ દિડોમે હીચતા, અમ પાપીને આધાર,

ગુરુવર ગુજોથી ભર્ષા, સમકિતના દતાર,

સુનાં સુનાં તે દનાં સુઝનાં આગણાં,

ઉચ્ચે ઉચ્ચે તે જાનુ, લીપો ને ભામણાં,

નવકાર મંત્ર સખી ! જદુ ગુરુશ્રીનો ધારજે,

દેવાની જ્ઞાતિ ભવસાગર તારશે, એ એ એ બેની તું...૨

ફુલા :-૬ મરસી મુરુગજના, ચરણે નમું ધરી નેહ,

આવી સુડે કૃપા કરી, અમ ઉદારક તેહ,

સખી ! સુઝના સંધના કાચ ખીચવજે એ એ એ બેની તું...૩

ફુલા :-વરોં જદુ વીની મયા, અતાન અધારી રાત,

ગુરુ દીસે ગુરુ દેવતા, આજ મધ્યા સાક્ષાતઃ

આલો આલો ને સખી ! જાતાછ મુજવા,

પરુષજ્ઞને સખિ ! સદ્ય આગધજે,

તર્ષા તર્ષા ને સખી ! એમ દેવેથી માનજે, એ એ એ બેની તું...૪

ફુલા :-જયનવાજછ સાથે ન્દી, ધૂન કરાવે રોજ

દર્શ સખેંત વિપજ્યાં વાદ કરાવુ મોજ,

સખી ! રાત પુનઃત વરવા અનધજા જા એ એ બેની તું...૫

૪૭ અવસર નહિ મળે.

(રાય :- વૈશ્ણવ જન તો તેને કહીએ)

અવસર પાછો ફરી નહીં જાવે જાન સવારા કરાવે કે,
 જીવ જોગન જોગ જાન કીરિ, સત સતમાં જઈ
 જાવો કે અવસર...૧

સંકાર સાર મેહમાં જીવે, લગી રોગ તો લગાવે કે,
 વીર પ્રભુનું શરણ લઈને રહે પણ કિન્નરો કે...અવસર...૨

દન રીતન તપ કાવના જાણી અવસર ખુબ જાણે કે,
 હલક કમળમાં રહેને કીરિ, જમાન મમતે વાળે કે...અવસર...૩

દયા ધર્મનું મન કમળાવે, કમાન રાખી ચિત્ત રાખે કે,
 અમુલ્ય દીપ્તિના જાળી કાઢેલી પાડખા પાને પાખાળે કે...અવસર...૪

કોઈક મનના કલસ ટપકા મુગધા રીત જાણે કે,
 હર પ્રભુને વડે "મુગધા" રીત પુનઃ જાણે કે...અવસર...૫

૪૮ ધૂન.

(રાય :- ભગવાન બોલે)

અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે,
 અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે...૧

અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે,
 અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે...૨

અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે,
 અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે...૩

અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે,
 અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે...૪

અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે,
 અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે, અવસર જાણે કે...૫

વંદન હજો (૨) પૂજ્ય સાધુ મુનિને વંદન હજો
 વંદનથી વિષ્ણુ દૂર થાશે, વેરી પણ આવીને નમશે,
 હાથ જોડી ધૂન “જલ્પ” ગાશે, વંદન પ્રભુને તો ગમશે
 જલ્પજ્ઞેન્દ્ર કહે (૨) જૈનો સામા મજે જલ્પજ્ઞેન્દ્ર કહે,
 પાર્શ્વનાથ કહે (૨) શાંત ચિત્તે સદા પાર્શ્વનાથ કહે.

૪૯ કોટી વાગ્યો.

કોટી વાગ્યો સંતાનો વીરના જલજ્ઞે રે,
 ધર્મી જલજ્ઞે રે, અધર્મી જાલજ્ઞે રે...કોટી
 માયા મુકી સાચવજ્ઞે, સાચા ધર્મને રે,
 સાચા ધર્મને રે, પ્રભુના ધર્મને રે...કોટી
 ગુણી વાણી અમૃત સરખી જલજ્ઞિને રે,
 મોડી જલજ્ઞિને રે, સાચી માનીને રે...કોટી
 માયા જુડી કાપાની હાથત છે જુરી રે,
 હાથત છે જુરી રે, જુરી છે પુરી રે...કોટી
 સાસન કાળે કાપાને તમે હોમજ્ઞે રે,
 કાપા હોમજ્ઞે રે, કાપા હોમજ્ઞે રે...કોટી
 સુખીયા યાચા માચવજ્ઞે માચી રૂકને રે,
 માચી રૂકને રે, સાચી રૂકને રે કોટી...
 કાચ જલજ્ઞ જલજ્ઞતાન પૂજા ન વાળી રે
 જલજ્ઞતાન પૂજા ન વાળી રે કોટી.

૫૦ જૈન સાધુ.

(૧) જલજ્ઞ, જલજ્ઞ, જલજ્ઞ એ મંત્ર સાધુ.

(૨) જલજ્ઞ, જલજ્ઞ, જલજ્ઞ એ મંત્ર સાધુ.

(રામ—શુ' કહ્યું ક્યંતી મારી)

આવો આવો આવો દેવ ! ઉદ્ધારક બની આવો,
 હવે વખત ન વીતાવો દેવ ! ઉદ્ધારક બની આવો ટેક
 અધકાર છવરાવો અધિકો, દિવ્ય દીપ પ્રગટાવો,
 જાગે સર્વ સમાજ ધેનથી, ગેખી એ નાદ મર્મવંશ...દેવ
 શુદ્ધ શુદ્ધ આવે સાંખ્યતા, સદ્ય એ મત્ર મુખાવો;
 નિરખે સધળા નિજ નિજ કૃત્યો, અજન એવુ લખાવો...દેવ
 જીવન રહિત બનેલ જીવરમાં, વિદ્યુત વેગ વડાવો,
 'સંતરિશ્ય' આ મહદ્ મુકારો, સાહેબ તુગ્ધ મમાવો .દેવ
 કવિવર્ય મુનિશ્રી નાનચંદ્રભાઈ મહારાજ

(४२५: ६५—१०१ वगैरि सङ्ग ५२)

[illegible]

બચાઃ ચિત્તે બાળવા તમે, મોગાગવા અભિમાન, ચરણે સં
કુમતિની બાળતે કાપવા તમે, રમવા કુમતિની સાથ, ચરણે
'સંતારાચ્ય' પ્રેમ પ્રગટાવવા તમે, બાળવાનિગ તરનાથ, ચરણે સં

૫૪ 'દીપ પ્રગટાવો.'

(મેરવી, ૮૫—મંગળ મહિર ખોલો)

આવો આવો (૨) આવો દયાળુ ! દિવમાં દીપ પ્રગટાવો.
દરદન કરું હું દેવ તમારા (૨) મેરવી ભોળા બચાવો...દ
અગ્નિજ્વલ અધારના દહવિજ (૨) હે પ્રભુ ! કુખ દાવો...દ
નિરખી રહું હું નિર્મલે નિય દિન (૨) મે દામે ટિપાવો...દ
સ્વામી સાચું જ્ઞાન કરાવી (૨) સત માગે સમજાવો...દ
'સંતારાચ્ય' પામે કુખ ચરણે ! (૨) મેક કુખ વગસાવો...દ

૫૫ 'દર્શન દે.'

(૮૫—સ્નેહુધામ સુતાં સુતાં રે)

દરદન રે પ્રભુ ! દરદન રે—
હે કુખ દા : દવાવે દેવ રે—દેવ સુતે દરદન દે રે
૮૫૨૩ : ૨૩ : ૨૩ : મેરવી રે.

પ્રભુ ! અગ્નિ જડે કુખરે રે, દેવે

૨૫ : ૨૫ : ૨૫ : દરદન રે

૨૫ : ૨૫ : ૨૫ : કુખ રે, દેવે રે

૨૫ : ૨૫ : ૨૫ : મેરવી રે

૨૫ : ૨૫ : ૨૫ : કુખ રે, દેવે રે

૨૫

સુર અસુર પશુ પક્ષી થયો,
 વગી ભૂમિયો નર ભવમાંવ રે, દેવ૦
 આખે અજન અવિદ્યાના ભયો,
 કદા કીધા ન દર્શન કર્યાંવ રે, દેવ૦ ૩
 મુક્તિ જાદગની ચોનિ અનેકમા,
 વિધ વિધ ધર્મિયા વેશ રે, દેવ૦
 તસ સ્થાવર ભવ તાસ મન્દા,
 પશુ ઓખી ન થઇ સવ ભેસ રે, દેવ૦ ૪
 જપ તપ ચોમની સાધના,
 પ્રભુ ! આચરી અપરંપાર રે, દેવ૦
 દષ્ટિ ન પ્રમદી દેખાળની,
 નવ દીડા દિવ ભગ દિલદાર રે, દેવ૦ ૫
 પાડ પૂન કિયા કોડ કરી,
 દેવ ! દર્શન વિના સદુ કોડ રે, દેવ૦
 દર્શનથી 'સંતરિશ્ય' તબા,
 સર્વ દગશે સતાપ ને શોક રે, દેવ૦ ૬

પદ 'રમત રમવી નથી.'

(સગ—ઐશ્વરી)

હુ કાં પ્રભુ ! શેડ તું, મારે રમત રમવી નથી,
 આ નયન બધન છોડ તું, મારે રમત રમવી નથી રે.૦
 ખાતુ પરમ-ગમનો મદા, મેઘુ પરમ ગમ કૃપને,
 અનુભવ મને અનુભા થયો, ઐશી ગમત રમવી નથી રે.૦ ૧
 જોડી નયન બધન મને, મુકયો વિવશ મેદાનમાં;
 અદમ્ય શર્મ અગમ્ય અજા, ઐશી રમત રમવી નથી રે.૦ ૨
 મારે વિવશ થયુ જાડજુ, મદુ નયનને નાડી કરી,
 અજા અજા. અનન માગ દવ અનિ નથી રે.૦ ૩

अथावत् हे कथां लगी, जेथी नयननां जेथेनेउ
 आगे न आवे तो: पडी, जेथी समन समी नथी... ४
 तुं 'आव आव' अवाज कने, जे नरां आवी कने
 विषु लक्ष अथावत्: तन्ही, मागे समन समी नथी... ५
 तुं आवीने उन्हाद हे, हां हेक विषु अथावत्
 आ लक्ष विषु अथावत्, समन समी नथी... ६
 हे तात! ता.प अथावत्, तपसा द्या हे विविधता
 जे ता.प अथावत्, समन समी नथी... ७
 नथी कहन ही कने, अथा! तात विविधता
 हे देव! तुम इति विना, मागे समन समी नथी... ८
 नथी कने पडी कने, हां कने आ समन ते,
 अथावत् हे कने, जेथी समन समी नथी... ९
 ते, जे समन अथावत् जे अथावत् ते, विविधता जे अथावत्
 अथावत्, समन, जेथी समन समी नथी... १०
 विविधता जे तुम तात, हां जेथी कने कने
 हां जेथी समन समी नथी... ११

५३ 'अथावत्' अथावत्.

१. ५३-५४ वारा वारा अथावत् हे अथावत्.

२. ५३-५४ वारा वारा अथावत् हे अथावत्.

३. ५३-५४ वारा वारा अथावत् हे अथावत्.

४. ५३-५४ वारा वारा अथावत् हे अथावत्.

- મે જ્યોત જાગી છે પ્રેમની પ્રભુ०
 વોર વેર્ષા આનંદ ફૂલ મારા० ૧
 મને વ્યાપી વિરહ તણી વેદના પ્રભુ०
 મારાથી ખમી ન ખમાવ મારા०
 તમે આવો નમેરા કેમ થયા પ્રભુ०
 આ કવડો હુમ વિજુ જાણ મારા० ૨
 માટે) એક ધડી યુગ યુગ થઈ પ્રભુ०
 દેવ દરશન દેવાને દયાળુ મારા०
 જેમ જળ વિજુ તણકે માણી પ્રભુ०
 દ્વરિ એવા છે મારા દવાલ મારા० ૩
 (મારી) રડી રડી આંખ ધઈ રાતડી પ્રભુ०
 રોમ રોમ વ્યાપો ઉન્માદ મારા०
 (હે) પ્રેમનિધિ પ્રેમ પ્રગટાવવા પ્રભુ०
 મને પાવન કરો દ્વરિ પાદ મારા० ૪
 (તમે) મારા નયનના તારવા પ્રભુ०
 (મારા) દેવાના અમુલ્ય દ્વાર મારા०
 (આ) ત્રિવિધ તાપને ટાળવા પ્રભુ०
 'સંતગિન્ય' તજા જગુમાર મારા० ૫

૫૮ 'શ્રી વીર પ્રભુ.'

(૧૧ -શ્રવમળા ગીરીવાસી)

- વીર પ્રભુ ' કર્મ' વાળા પ્રભુ ' પ્રેમ' તણે આવતા ૨
 પ્રભુ ' ૬૦' તણે ' ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૦' તણે નિધાન ૨
 સદાશી ' ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૦' તણે
 ' ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૦' તણે
 ' ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૦' તણે

દેવ દયાળુ દયા કરી મુજ સંભળો,
તુમ વિજ્ય ક્યાં જઈ પોકાડું સંતાપનો.....પાર્થ

પૂરવ મુરારી માનવ તન હું પામીએ,
પશુ ના જાણ્યું તેડું મૂલ્ય અમર્ય ને;
અન્નપતિને કર જેમ દીસા લાધીએ,
બાંધી મર્ધવ કંઠે કરીએ પૂજા ને.....પાર્થ

જન ક્ષેત્રવા દોગ કરૂં વૈરાગ્યનો,
રંગતન કરવા લોક કરૂં આખ્યાન ને;
જ્ઞાન શક્તિના જાણુનરનો ઉપયોગ શો ?
વાદવિવાદે ખોડું સત્ સન્માન ને.....પાર્થ

વાણી તો પરિનંદા છેવ ઘડી કરી,
વિપ્રોતું દષ્ટિમાં જરિયું ઝેર ને;
કુટ્ટ વિચારે મનડું અદોનિય રામડું,
પાડું ક્યાંથી પ્રભુ તમારી મ્હેર નો?...પાર્થ

જીતીને આવમતાં સુધી પાપમાં,
છવન વિતાવ્યું જાણ્યો ના કંઈ ધર્મ ને;
સદ્ગુણનાં તો સ્વપ્ને પણ કંઈ ન નહિ,
અવિચારી મેં કાપ્યાં કાળાં કર્મ ને.....પાર્થ

કુન્નથી તાતી આંખો સરજે નાવણાં
રાખાં રાખાં જો દિન દયાળુ દેવ ને;
સ્વર્ગ અને અપવર્ગ તળાં સુખ ના મહે,
સજી ચડે છે તુમ પદ કરી સેવ ને.....પાર્થ

સદાનંદી મુનિશ્રી ઉપાસાતલ મહારાજ

੬੧ 'ਅੰਤਰਿਆਮੀ ਦੇਵ'.

(२३—सुषुप्ति नाम दृश्यमां ३० ३० ३०)

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

ମୂଳ ମୂଳକ ଓ ମୂଳକ ମୂଳକ ଓ,

54 25 674 20 26 1/2.

अथर्ववेदः १

[illegible]

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

... 1944-1945 ...

... ..

१५. १९९९-२००० ई. में १००० करोड़

20-10-1971

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[Illegible handwritten signature]

一、政治

Journal of Management Education 30(6)

— 22 —

10-14-52

10. The following are the names of the persons who have been appointed to the various positions in the organization:

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

[illegible]

• • • • •

હરિત અનેક પી રૂપ યેજા, સાહેબ અમને સુધારો,
 દોષ તરફ દષ્ટિ ન કરો, એ અરુઢ અવધારો—મદા. ૩
 અધમ ઉદારક તારક જિનવર, વિષન અમારી નિદારો
 શુદ્ધ સ્વરૂપી સદાનંદી, નાથ ના કરો નારો—મદા. ૪
 જેવા તેવા તોય તમારા, વિષુ અમને ન વિસારો,
 સંત શિષ્યના મન મદિર્માં, પાવન કરવા પધારો—મદા. ૫

૬૩ ' નાવડી '.

(રાગ-ભૈરવી દબ-મંગલ મદિર ખોલે)

નાવડી પાર ઉતારો, દવામય, નાવડી પાર ઉતારો. ૨૬
 ભવંજન ઝોસે ઝગમગ ઝોસે, જયવાનો નદિ આરો. ૨૭
 અંજે મુખરી મતિ મઈ દારી, નજરે પડે ન ઝિનારો..... ૨૮
 આંખ ઉપર ને ધરતી નીચે, ના ઝાંઝ સાથ કે સદારો.... ૨૯
 દિમત દારું આંસુ હું સારું, આસરો એક તમારો... ૩૦
 હું નિઃસાધન આપ ચરણમાં, હાથ મદીને ઉતારો..... ૩૧
 દાસ તણા નદિ દોષ નિંદાજો, આપ વ્યાર્ધ વિચારો .. ૩૨
 જગમ જાતો હવ ગજરાતો, જ્યતાને પ્રભુ । તારો..... ૩૩
 'વલ્લભ' વહારે નાથ ! પધારો, જગડી જાણ સુધારો... ૩૪

૬૪ ' સંત સમાગમ '.

કર લો કરલો કર.....લો, સંત સમાગમ કરલો— ૨૫
 સંત પુરૂષ સમજાવ સ્વરૂપી, ભવ-સંતાપ-શીતળ-જનરૂપી:
 પૂરણ પ્રેમ પરખ લો-સંત સમાગમ કરલો ૨૬
 શાસ્ત્ર સિદ્ધાન્તનો સાર સુણાવે, માનવ ધર્મનો મર્મ જણાવે:
 અન્તર દષ્ટિ વિચરલો-સંત સમાગમ કરલો... ૨૭

ચાકરાં પાસવ-હવન છે, પ્રગ્નિશીત માનવ હવન છે,
 હૃદયગતિ રૂઝ કાઢો-જન સમાગમ કરો.૩

આત્મ નિરીક્ષણ કરતાં રહેવું, બાહ્ય-હવન ધરતી સદૃશ રહેવું,
 કિયાના મૂલ્ય સમજ લો-સાંત સમાગમ કરો.....૪

જ્ઞાન વિના કિયા અધ્યાત્મ જોવા સમજાવિયા વિનય પશુ જોઈ
 બાવ મચાવો કરો-જન સમાગમ કરો.૫

સંત-પુરુષ હવન અપનાવો-ચિત્ત-સ્થિતિ અદ્વૈત પ્રગટાવો
 જ્ઞાન મગા ઉઠ કરો-જન સમાગમ કરો૬

" ચિત્તમુનિ "

૬૫ બવિજન ! મંદિર જુઓ.

(ગાય :- જનનાની બોલ સમી નહિ કરે ને.)

બવિજન ! મંદિર જુઓ, જાના ને જોતા,
 હવે પ્રગટે અર્પણી રૂઝ જો.૧

જો લેશી બા વિષે બહુ તણાઈ ને જોતા,
 જોઈ પ્રેમનો આનંદ કાઢો જો.૨

જાક રૂંધેલા વિજાન રૂઝ રૂઝ હો ને જોતા,
 જોઈ અધ્યાત્મ અધિકારી જોવા જો.૩

જોવા સમાગમી જા. જા. જુકારે ને જોતા,
 જોઈ સમાગમ સમાગમ સમાગમ જો.૪

મિલ મિલે વિજાન જુ જા. જા. જો ને જોતા,
 જોઈ રૂઝ રૂઝ રૂઝ રૂઝ રૂઝ જો.૫

જો સમાગમ જુ જા. જા. જો ને જોતા,
 જોઈ સમાગમ સમાગમ સમાગમ જો.૬

વિષ જોવા જોવા જોવા જોવા જોવા જોવા,
 જોવા જોવા જોવા જોવા જોવા જોવા

વેશ વાસનાના જૂતપી જમિ રહ્યું રે મોમ,
 અદિ સંવમની શક્તિનો વિશામ નો.....જીવિ
 મેક બાજુ છે મેલી પરંપરા રે મોમ,
 બીજી બાજુ અખંડ અમીધાર નો.....જીવિ
 જમર તપતાં એ જાવના મહિરિયાં રે મોમ,
 વિરસ 'ચિત્ત' નો એ સંત પરિવાર નો.....જીવિ

“ચિત્તમુનિ”

૬૬ ગુરુ વંદન.

વંદન કરીએ, દિલના નેડી તાર...ગુરુજી વંદન કરીએ
 પાવન થઈએ, કરી હૃદય કંકાર...ગુરુજી પાવન થઈએ
 ધરીએ ધરીએ, પ્રેમ પુષ્પના દાર...પ્રીતેથી વંદન કરીએ
 જમ જીવન રસ-રાગ ભરેલા (૨)
 હર્ષ-રોડકના સ્વામ સન્નેલા (૨)
 ક્યાં જઈ દરીએ! જમ જીવન આધાર...ગુરુજી વંદન
 સ્વાર્મ સાધવામાં છે યશ (૨)
 પરમારથમાં સાવ અધૂરાં (૨)
 સામું નેરો, અમય-શરણ-દાતાર...ગુરુજી વંદન ૨
 પશુતાના સંરંકાર મુજાબ્યા (૨)
 માનવતાના મર્મ જાણ્યાબ્યા (૨)
 સુદૃષ્ટિ કરતો, દિવ્ય-તેજ-અંબાર...ગુરુજી વંદન ૩
 અર્ધ-હૃદય અમ બંધિ જીવન છે (૨)
 સામાજિક પણ ઓધ-જીવન છે (૨)
 કિરણ ફેકો, ધન્ય બને અવતાર ગુરુજી વંદન ૪

૬૮ બાળ તારો છું.

(રાગ :-કલ્હી મુખ દે કલ્હી કુખ દે)

પ્રભુ જ્યે મરો તેવો, તથાપિ બાળ તારો છું,
 તને મારા જ્યે લાખો, પરંતુ એક મારો તુ.....૧.
 નથી સજિ નીરખવાની, નથી સજિ પરખવાની,
 નથી તુજ ખાતરી લગની, તથાપિ બાળ તારો છું—પ્રભુ...૨.
 નથી નય નય મેં કીધા, નથી કઈ જાન પશુ દીધાં,
 અપમ રમ્તા સદા લીધાં, તથાપિ બાળ તારો છું—પ્રભુ...૩.
 નથી ડો' મન્ય મે વાંચ્યો, નથી મનમેલ મે ઘોરો,
 જુદા જગમાં અરે! મોલો, તથાપિ બાળ તારો છું—પ્રભુ...૪.
 મદાતીરે! દેવ, ઓ, પ્યારા, ગુના કર મારૂં સૌ મારું,
 જુલો ઈપકાર કુ તારા, તથાપિ બાળ તારો છું—પ્રભુ...૫.
 દવાકરે! દુખ મો કાપી, અભય દે સર્વિત પદ આપી,
 પ્રભુ કું જુ પૂરો પાપી, તથાપિ બાળ તારો છું—પ્રભુ...૬.
 પાકરે! કું મુઝાકું છું, સદા દેવે ગીનાકું જુ,
 પ્રભુ તુજ ખાન ચાકું છું, સદા કું બાળ તારો છું—પ્રભુ...૭.
 ઘેરે ક્રિસાદ બગી દેજે, સદા બાનદ મન બગ્ગે,
 'અર્ધ'તમુનિ' વડે સરેજે, પ્રભુ કું બાળ તારો છું—પ્રભુ...૮

૬૯ બાળ એકતા.

(રાગ :-મદાવીર નૃત્યાની ધરુન મ બાળ)

૭૨૨ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

એક દિન યોને તું હોડી જનાર, આખર જનમું છે એકલા...

...૧૨૫...૬

વસો સુઝ વિધવિધ પડેની,

નાણું તણું બંદાઃ બનીને.

મેઢાયામાં થયો ખુવાર, આખર જનમું છે એકલા...૧૨૬...૬

મિત્રો ને વ્દાલા સારે ના જવાવે,

સુભાગી સ્ત્રી થજી પાછળ ના ચાલે.

મેઢાયા ખોઈ જ્યો જી અવતાર, આખર જનમું છે એકલા...

...૧૨૭...૬

મકામોમાં જ્યારે જસો હોડી જાશે,

જેવર સોને આખર શાં જાશે.

નથી એક પડીતો નિમ્મર, આખર જનમું છે એકલા...૧૨૮...૬

પ્રજાની મુતમા કોડી કે જાતમા..

નિર્જન જાતો સમા જલ સતમા.

"અથતમુનિ" ને જાતના અપર જાખર શાં છે એકલા.

...૧૨૯...૬

૭૦ એક દિન જનમું હો.

(૧૦ નંબર જા.૨ જા.૩ જા.૪ જા.૫ જા.૬ જા.૭ જા.૮ જા.૯ જા.૧૦ જા.૧૧ જા.૧૨ જા.૧૩ જા.૧૪ જા.૧૫ જા.૧૬ જા.૧૭ જા.૧૮ જા.૧૯ જા.૨૦ જા.૨૧ જા.૨૨ જા.૨૩ જા.૨૪ જા.૨૫ જા.૨૬ જા.૨૭ જા.૨૮ જા.૨૯ જા.૩૦)

૭૬ ખુમારી શાને !

(રામ કુર્મો બૂલાવે મુજને)

બહુ બરેલ જમમાં, ખોટી ખુમારી શાને !
 રંગે કરી રમતમાં, ખોટી ખુમારી શાને !...૧
 મગ્યાની મોજ માણી, ગર્હ એમ છંદ્યાની,
 સુત વિત ને સચાંની, ખોટી ખુમારી શાને !...૨
 મોટાઈ મનમાં માની, ફરતો બહુ ચમનમાં,
 અભિમાન ઉર આણી, ખોટી ખુમારી શાને !...૩
 ફરતો તજી છવનની, તજી આસ માન ધનની;
 યાવાની બરમ તનની, ખોટી ખુમારી શાને !...૪
 મોજો તણી બહારે, બહુ નદિ લગારે,
 બવાતું છે સવારે, ખોટી ખુમારી શાને !...૫
 સત્તા ધરીને શણે, તેમાં બને છે દાનો,
 તત્પર રજાં મસાણે, ખોટી ખુમારી શાને !...૬
 સ્વપ્ના સરીખી માયા, ઊડી જતું છે કાયા,
 'જ્યંતમુનિ' એ ગાયા, ખોટી ખુમારી શાને !...૭

૭૭ ' નિત્યક્રમ. '

(રામ—અમે તો મુરજના છીદાર)

અમે તો નાના ક્રોધન બાળ, અમારો નિત્ય ક્રમનો પ્રાણ.
 સવારમાં વહેવા ઉડીને, પ્રભુ નામને લઈશું,
 માનવિનાને વદન કીને, આશીષ તેના લઈશું...અમે
 મુકદેવને વદન કરવા, ધર્મધ્યાનમાં જઈશું.
 તજુ વનન એ નિષ્કામતાનો, પાક મુખેથી વડશું .અમે
 'નૈવેદ્ય' નામની મળીશું, સિદ્ધિન માનીશું.
 નૈવેદ્ય નામની મળીશું, સિદ્ધિન માનીશું.

ચાંજે નિશાદેથી છુટી, ધરતી તરફ જલ્થું,
 સૂઈ જ્યલત વહેવા જમીને, પ્રભુ પ્રાર્થના કર્યું...જમે...૪
 મૂડી વખતે યાંત ચિતથી, માગા ફરી લઈશું,
 સવારના વહેવા ઉઠીને, નિત્યક્રમ આચર્યું...જમે...૫
 બાગકાને આ નિત્યક્રમ છે, બાગક સૌએ ફરીશું,
 “જ્યંતમુનિ” બૂટ્ટ થશે તો, માશી તેની લઈશું...જમે...૬

૭૮ મનુષ્ય ભવ.

(ગાય : ગાયેજા ગીત મીલનકે)

મળ્યો મનુષ્યભવ જારી, મહા મૂલ્ય ધારી,
 પ્રભુને જલ્થ રે વ મડી૨૧
 લાગે વાગી ગાડીમાં મહામૂલ્ય, ભેષુ ન પાડું ફરી,
 કાગ નમાનું માથે વાળ્યાં, તેણ ના સમર્થ હરિ
 મોઢ ને માથા ઊઠી, જીવનમાં ચિત ભેડી.....પ્રભુને...૧
 જલ્થકાવ રાખ્યો નહીં પશુ, પ્રભુથી ન ડરીએ.
 સાધન સંપત સર્વ જનાં પશુ, પરમાત્મ વિસરીએ,
 તન મન ધન સૌ ભેડી, જમિમાં મન ભેડી.....પ્રભુને...૨
 મત વિદ્યા ને પત્ની કરે, પુત્ર જ્યતે ઠિઠી,
 જાંત સમય સૌ જાગમા રહેશે વાલ સમજાને જરી
 જલ્થ સૌએ ભેડી, હાથ વિજીમાં ભેડી ... પ્રભુને...૩
 ભેડે જાગ્યો, તેરે જાગ્યો, દર નહિ બે જરી,
 પર્મ તરી રહી સર્વે, જલ્થ રે જલ્થ
 જાગ્યો જલ્થ રહી જાગ્યો જલ્થ રહી પ્રભુને ૪
 જાગ્યો જલ્થ રહી જાગ્યો જલ્થ રહી
 જાગ્યો જલ્થ રહી જાગ્યો જલ્થ રહી
 જાગ્યો જલ્થ રહી જાગ્યો જલ્થ રહી

૭૬ જેવી કરણી.

(રામ . મારી હુડી સ્વીકારો મહારાજ રે)

જેવી કરણી કરે તેવા ફળ રે, મનવા વિચારે;
તેવા ભોમવે સુખ ને દુઃખ રે, મનવા વિચારે.

શ્યામી :-એક ધરે ગીત ગાય છે, બીજો રહે ચોધાર,
એક હિલમાં જનમીયાં, તેનો જોષ કરે મન ખ્યાલ રે.
મનવા...૧

એક દાઘીએ બેસતો, બીજો માગે બીખ,
એક રાત્ર સુખ ભોમવે, બીજો બટકે છે દેસવિદેશ રે.
મનવા...૨

એક મીઠાં બોજન કરે, બીજાને નહિ ઘેંશ;
એકને માન ધણ મળે, બીજાનું ન લે કાષ નામરે,
મનવા...૩

એક આશ્રુજી પડેરતો, બીજાને નદી વચ્ચે;
એક ધરે રમે બાળકો, બીજાને નહિ વશ રે...મનવા...૪
મારે મરવં કરેલા નહિ, છવ કરજો તું વિચાર,
ફળ કરણીના જાળજો, શુભ કરણી વિના સુખ ન સમાર રે...
મનવા...૫

મનુ સાથે પ્રિત જે કરે, તે પામે જીવવાર,
પુન્યનું બાધું બધિયા, રહે સદા સારધાન રે...મનવા...૬
અવસર આવે નહિ મળે, સમજ જ ન તું સાર
"જ્યંતમુનિ" બંદા કરે, હર એકજ છે અભિયાપરે,
મનવા...૭

આતમની શુદ્ધતા કરવા, અર્થાંતઃ અભિપ્રી વશ કરવા.
 મનુષ્ય હવન સફળ કરવા. પ્રત્યુ બજા તું, પ્રત્યુ બજા તું...૧
 કવે ના પાર આપાને, તણ દે કે.૫ આપાને
 મહિ બંધાર કરવાને. પ્રત્યુ બજા તું, પ્રત્યુ બજા તું...૭
 "અર્થાંતમુનિ" કહે(કરી)લેડી, સદુ લાંબાગને ડોડી
 પ્રત્યુમાં મન સદા લેડી પ્રત્યુ બજા તું પ્રત્યુ બજા તું...૮

૮૩ બગરે.

(રાજ : બગરે બગરે કૃષ્ણ ગોવર્ણીયા)

બગરે બગરે ધર્મ રખવાળીયા
 ગુણ વિના કોણ ઉદાર કરો ?
 ધર્મવશુ બધા બાજુ રોલે મળ્યા
 વરો કે ઉદારીયો કોણ થાશે ? ...બગરે ...૧
 સુસંધના કાં થયા પ્રેમના પેશુ
 સુશ્રવણ કૃષ્ણ ને કોણ પાડે ? ...બગરે ...૨
 હાલના જાન લાપડીયા. અજાન નાથ નાડીયા
 માર્ગનો બાગ ને કોણ લેશે ? ...બગરે ...૩
 "અર્થાંતમુનિ" કહે ધર્મ ઉદાર
 મનના ભાવને કોણ સ્થાપે ? ...બગરે ...૪

૮૪ બાબો! ચરણેમાં.

...૧ તમે બાબે બાબે બોલો અગરાન
 ...૨ ...૩ ...૪ ...૫ ...૬ ...૭ ...૮ ...૯ ...૧૦
 ...૧૧ ...૧૨ ...૧૩ ...૧૪ ...૧૫ ...૧૬ ...૧૭ ...૧૮ ...૧૯ ...૨૦
 ...૨૧ ...૨૨ ...૨૩ ...૨૪ ...૨૫ ...૨૬ ...૨૭ ...૨૮ ...૨૯ ...૩૦

- આખો ખું દું તારો હાર, આખો મરજોમાં—૧
 મારી મસાર વામના દૂર હોય,
 મુજ મનમાં નિન નિન નર હોય.
 તારી જ્યોત છે અપાર, આખો મરજોમાં—૨
 આપિ, આપિ, હૃષાપિ સૌ દૂર હોય,
 મારા જન્મ મરજોમાં નાશ હોય,
 તારા વિના કોઈ નદિ આપાર—આખો મરજોમાં—૩
 તારા નામનું નિરુદ્ધિ ખાન રહે,
 મને આતમ દાનનું કાન રહે,
 નારી મદ્ય અપાર, આખો મરજોમાં—૪
 મારો જ્ઞાન કાચ સુતેજ રહે,
 મારા જ્ઞાનમાં તુજ રેજ રહે,
 એવી જાવના હાથ મોઝાર, આખો મરજોમાં—૫
 તારા હૃદયનો આઠ પ્રભુ છે પળી,
 મારા મનમાં જાગી પ્રભુ એક જ્ઞાન,
 'જયંતમુનિ' ને ઉતારે પાર, આખો મરજોમાં—૬

૮૫ નાચ ઉગારો.

(રાગ:-અમ તેરે સિવા કીન મેરા)

હવા કરો જાગવાન જાવ મિથુ ઉતારો,
 કૂળી રહી છે નાચ પ્રભુ જલ્દી ઉગારો ... ૨૬
 દુનિયાના રંગ દેખી પ્રભુ આપને જાણ્યો,
 માયા ને મોહમાં પ્રભુ છ દુ સદા રાખ્યો,
 સદા માર્ગ જતાં પ્રભુ છ મારા મુજારો કૂળી. ૧.
 અધો બની અતાનથી ૩૫ થમા રાખ્યો.

માન, મદ, દોષ, મોહથી પ્રભુ બાળ્યો,
 સંહત સદુ મુજ પ્રભુ આપ નિવારો...૬૫...૨.
 જનંતકાલ જની જમી જન્મ મુખાઓ,
 સંસાર દાવાનગ મરી ખૂન બરાયો,
 દાશવ્રતી પ્રભુ મારો જન્મ સુધારો...૬૬...૩.
 દાન, શિયળ, તપ જાવમાં રૂઠા રહ્યો,
 દયા, પદોપકાર સદા દિલમાં રહ્યો,
 જોગ જાવનાના રહે શુદ્ધ વિચારો...૬૭...૪.
 વિષય, ભોગ, વાસનાથી દુઃ દટાવો,
 રોગ, રૂઝ, જન્મ, જરા દુઃ દટાવો,
 'જયંતમુનિ' દાસ બને આજ તમારો...૬૮...૫.

૮૬ બાવે બજો.

(રાગ : જગજો બજો હવડા બજો રે)

બાવે બજો તમે બજવાનને રે, મુખતુ જોજો ને નિદાન...૬૯...૧.
 મેઢમાધામાં રેગટ દુઃદખે રે, જાનો જવ યોગુ જાન...૭૦...૨.
 ધાધમાં લપટી પગલે દુઃપરો રે, દારે કાંઈ રોગો નેગાન...૭૧...૩.
 જાણા સજા, કહોવાર, સદાને રે, જેનું જાણુ તેજુમલ ન...૭૨...૪.
 જાણે દુઃગર જોડી જાણ રે રે, દારે જાણ મોહમાન...૭૩...૫.
 જાણે જાણુ, પૂરી દારી નહા રે, તેજુ મેઢ, કાંઈ રે પ્રભુ...૭૪...૬.
 જાણુ જાણુ જાણુ, જાણુ રે રે, જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ, જાણુ રે...૭૫...૭.
 પ્રભુ જાણુ, જાણુ જાણુ રે રે, જાણુ જાણુ જાણુ જાણુ, જાણુ રે...૭૬...૮.
 'જયંતમુનિ' • ૬૯ • ૮૮

૮૭ મધ્ય ગણો !

(રામ આંખી તું આંધે દિલ્લા એક શાન બન ગયો)

જુપી તુ તારી જીવને દેગન થઈ ગયો !
 માથાની જાગમાં હમી વગન થઈ ગયો ! ... જુપી ... ૧
 જડ દેદને તે આનંદમય માની મન લીધું,
 દિનરાત ખાનપાન કામકાજ ઠીક ઠીક;
 પાણીમાં દુધ પેર એક જાન થઈ ગયો ! ... જુપી ... ૨
 વિષયોને જોઈ જોઈ સાગરે ભેજાવે છે,
 દીપકમાં જ્વલન પતે જઈ જઈ મમાવે કે,
 વિના વિચારથી સદા નાશન થઈ ગયો ! ... જુપી ... ૩
 કરી પૂજા પાપ મ્વર્ગ નહીં ભોગવે ફરી,
 ધરે જન્મ વાર વાર કરી તપ્ત સદ્યસરી,
 પીને તું મોહરૂપ સુગંધ ભેજાવ થઈ ગયો ! ... જુપી ... ૪
 સત્સંગમાં મળી સદા દિવમાં વિચારી જો,
 દુઃખ જાનમાં દુઃખ સત્ય રૂપને નિદાગી જો
 યો સદ્ગતિ જ્યાં ઉત્પન્ન થાનને ! થઈ ગયો જુપી ... ૫

મુનિ જયંતીકાંત

૮૮ વીર સિપાહી.

ચાલો બનીએ વીર સિપાહી, ચાલો બનીએ વીર સિપાહી
 શસ્ત્રસજ્જ સિપાહી જોયા, જોયા કઈ મજબૂત
 આપણે બની મહાવીર સૌ, બનીએ સાંભા મોટા
 ચાલો બનીએ વીર સિપાહી -
 રૂપકદેવ ને મહાવીર જોયા જોયા સૌ અંતરિક્ષાસોક વીરો,
 એથી કઈક વધુ મનવા, ચાલો બનીએ વીર સિપાહી -

એકે કુચ ને વિચલ્ય કામમાં, એકે નજર ને ખંચ સિદ્ધિમાં,
એકે નિહાન ને એકે શાશ્વત્ આશય વર્ષાનંદ વ્યાગના વધીએ;
ચાલે બનીએ પીઠ સિપારી ૩
મુનિ જ્યોતિષાલય.

૮૯ પ્રભુ ભલ લે.

(રાગ :-એક દિલકે દુકડે હજાર લુએ)

જનવું એકજ રહેતે અપ, બન્દે! તુ પ્રભુ ભલ લે ધન્ય પડે,
હવનનાં ખોરાં ખેલ ત્યજ, તુ પ્રભુ ભલ લે પ્રેમ બલે—જનવું.
હવનનાં સારમાં તુ લેતે, સમજ્યો છું તારે સાચી ખરે,
એ જામક જે સૌ મુગળજ રા, ના કોઈ સતાને સ્થપારે—જનવું.
માવાની લાગે કાયા ફી, પણ બીનરમાં એ છે જૂઠી,
શીદને ઉલેચે ખાગડી, મુનાવે હવનની મૂઠી—જનવું.
કોઈ આજ મરે કોઈ કાલ મરે, તૈયારી કોઈ કં ન કરે,
'શાધર' વિનવે કં જોડીતે, શીદને સૌ હવન એ કરે—જનવું.
—જામશંકર વેણીશંકર રાવલ (શાધર)

૯૦ સંસારીને.

(રાગ :-અમે મુંબઈના રહેવાસી)

પંચ તત્વની માવાના સૌ રમકડાં નરનારી,
એ કહેવાયાં સંસારી,
કાનિ કાનામ નકલે છે પાકે દિલકું એક,
જાગવળે એતે નહિ તે હવન જાગે છેક;
વધનકલ ને વિનનારી
સંસારી

અગ્નિ આપિ ને જીવાગી અમેઅમે નિંદાય,
 મોહ, મેઝ ને મ-મર, માવાગી એ નિન રીનાય,
 જીવન એ કમોગી ન્યારિ
 રેતરને ૧ સંસારી
 મદા જુરે, દિ મન જુરે, આમો જીવનના પજુરે,
 સ્વામો સપજાં તમને જુરે, તોય જીવે ના હારી,
 સંજીવને ૨ સમારી
 એક અખંડ વિનુ જીવવાતા વત્સય પ્રેમ પ્રમસ,
 સંસારી, સન્વાસી સોની એકજ ઉ અભિગાર,
 મેનરે 'સાધર' સો નરનારી,
 પ્રમુ ખારાં એ । સંસારી
 -લાખરાંકર વેળીગાંકર રાવજ (સાધર)

૬૧ તેજ વિસાયું.

(રાજ - અમ તેરે સિચ)

જીવન તજા પચે બધે અધાર રેસાયું,
 આતમ તજા હીપકનુ બધુ તેજ વિસાયું -- ૨૨૩
 નર્થા જઈ ત્યાં દમે મને પચરગી વાસના,
 જુડા જમતની જુડી મહિરી જાવના,
 એ પ્રેમ એય માંડી ખડું ખેવ સમાયું,
 આતમ તજા હીપકનું બધું તેજ વિસાયું -- જીવન
 આવો બચાવો ડોઈ મને વિષગ્રામમાં,
 રૂબો અડી કું પાપી જમની જન્મગમાં,
 આકેદ મંદ મંદ બની દિવ ચિરાયું,
 આતમ તજા હીપકનુ બધુ તેજ વિસાયું -- જીવન.

સુરેશ! મેંજ દેવ અનિમેષ તો દરો,
યાગ્યું શ્રુણુ ફં તાદં ત્યોતિ દવે ધરો,
જલ્પી દેવો દે નાથ! દવે વૃદ્ધું આયુ,
'શાયર' તજ્યા દાપકનુ બધું તેજ વિધાયું—અવન.

—સાબશંકર વેણીશંકર રાવલ (શાયર)

—૦૦૦—

૯૨ પ્રેમ-પૂજા !

(મેરા દિલ તોડને વાલે...)

જૂહીને બાવના બાનો, પૂજો પાપાજીના દેવો,
મૂળીને એવનો રસ્તો, ખરે વહેવાર આ દેવો?...જૂહીને
જુઓ આ માનવી મેળો, ફરે આડે ધડે એવો,
બનીને લાગણી મિલો, કરે આનંદ આ દેવો!...જૂહીને
નથી એ પ્રેમ કે પૂજા, જગતના દંભની લીલા,
ખરી જો દોષ પ્રેમ પૂજા, રહે માનવ નહિ વીણાં...જૂહીને
અંતરનો મેલ ધોવાતાં, અમી કરણ હૃદયે વહેતાં,
પ્રમટ્યો ઈશ અંતરમાં, જ્યો પાછો બધાં વીમા...જૂહીને
દેવે 'શાયર' સુણો સીએ, પ્રભુને ઉર અર્પીએ,
રહી ના દિલથી અગગાં, મૂઢી ખોટાં બધાં બલુગાં...જૂહીને

—સાબશંકર વેણીશંકર રાવલ (શાયર)

૯૩ કોણ તારાં ?

(રામ : જખ તુમહી ચલે પરદેશ-‘રતન’)

જ્યા ગળા ગયા અ દેહ પડે નહિ રેહ,
પખા પ્યા. કહે કોણ દર હે તારાં!
સો સાથે ત નહુ નમ કોરો

પજુ અતે ના ગોઠ સાયગ્યો,
 અતે તેઃ એકાદા પખી પ્યારાં !
 કહે ગોજુ કહે છે તારાં !
 દુનિયાના એ દમ નધા,
 જગે પજુ ધામે છે અધા,
 એનો ગોજુ જહ સમજાવે પખી પ્યારાં !
 કહે ગોજુ કહે છે તારાં !
 જગની જાગજો ના ખેલો,
 માયાની મેલિની મેલો,
 પ્રેમ કરી પરતાખાં પખી પ્યારાં !
 કહે ગોજુ કહે છે તારાં !
 આ તાર માઝ વ્યર્થ જામુ,
 અતે ખાખ ધમે સપજુ,
 વ્યર્થ બરે જહગજો પખી પ્યારાં !
 કહે ગોજુ કહે છે તારાં !
 માયાની આ મમતા ઊડી,
 એના કતોમી મન જોડી,
 'સાવર'ના એ આતમ પખી પ્યારાં !
 કહે ગોજુ કહે છે તારાં !
 —સામરાંકર વેળીશાંકર રાવજ (રાવજ)

૯૪ જીવનનાં સ્વપ્નાં.

(રાગ - ગમકા રૂસાના 'મેલા')

જીવનના સ્વ'ના મુજને મુઝાવે,
 હે આતમની સર્વ વાતો જણાવે,
 — જીવનના સ્વપ્નાં.

મૃત્યુ ઇવનને ઝથકોળે, 'સાવર' પામત સું તું ખોલે,
તારા ભવ કેરાં બહુકારાં હવે આપખ્યાં,
તારી ન્યોતના ઝથકારાં હવે આપખ્યાં.

લાભગાંકર વેળોશંકર રાવત (સાવર)

૯૬ ઇવન-નાવડી.

(હું ધોખણ ગામતી-રમતારામ-રામ)

હું ઇવન નાવડી હાંકું, હલેએથી કાપું પાણીમાં,
એ ઝમમ ઝમમ ડોલે ને શરડે જોડે ખોતીમાં—કાપું.
એના રસ્તામાં કપડું આંધી તોફાનનું ભણું ભમ્મું,
એણે થકવી થકવીને નેથાનું સવળું જોરે હપ્પું,
એ દુઃખમાં માતી મધુર ચીત્યાં—કાપું.
ત્યાં તો આંધેથી આવતું વાણુના ડુંગ્રું મળ્યું મળ્યું,
એણે વાદળ વિખેરી વિખેરીને પ્રેમનું કામ ક્યું,
વરસ્યાં ચલ્યાં રોડે ચરવડી—કાપું.
નાર ઉડી મણે કે એને નરી કોઈ પાપો ફરી,
એક પ્રેમતી ફોટી થન્ય પજે, બધી નારી રૂટી,
જેવાં મળુ પામના દિવ્ય દિવ્યાં—કાપું.
પોંચી નાર સંસારનો સામર ઊડી, અનત આરે,
ઇવનનો વસંત ફળ મ્હોરે એ રોડનાં સ્વર્ગ દારે,
થન્ય 'સાવર' ફેળ્યા ને સર્વ દુઃખ્યાં—કાપું.

લાભગાંકર વેળોશંકર રાવત (સાવર)

માર્ગે પહોંચે ડોહ, જાગતાં સૌન જાગવે
જનરે જાગે જોડે પહોંચે, જાગે પોં જાગે છે...૧

૧૦૦ બાવના.

(૧૪ મઝર)

એક પાસે સદા જાણી, મિત્રાનથી મળીને ટાળી
એક મળ્યા વાળે પાળી, અને મહા-સર જાગવા...૧
એકે જોડે જોડે, જાગતાં પુલ મળવા
હાથે હાથે રેતે, અને મહા-સર જાગવા...૨
જાગે જાગતાં પાળી, જાગે જોડે જાગવા...૩
જાગે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૪
જોડે જોડે જાગતાં, અને જોડે જાગવા...૫
જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૬
જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૭
જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૮
જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૯
જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૧૦
જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૧૧
જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૧૨
જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૧૩
જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૧૪

૧૦૧ વીરનું શાસન.

(૧૦૦ મઝર)

જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૧

જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૨

જોડે જોડે જાગતાં, અને મહા-સર જાગવા...૩

१०३ वीर प्रभुनां आद्यैर्हि.

(गान : स्वस्ति देवा स्वस्ति, इति ते वा तो भगवत्या)

[illegible]

ਐ ਤੇ ਤੇਰੀ ਅਜਨਬੀ ਗੋਰੀ ਬਾਬ ਦੇ !—

ये गिन नवरात्र, तव मेरु सिम्हर कपाया...नेत्रे मेरी-२

સુનયતીય રમતા, દેવો ૧૭૫ બનયી રમતા...એવો કેવો—૩

सौवन वधनां गमे, वशी सन्ध्याऽपि त्वमे...येत्ये उवाच—४

૩૯ સ્વર્ગ સૌ કાળ, ૧૫ સમગ્રજિને ચારા...એતો કેવી—૫

ધાર મેહુની વાણી, પહેલા નર કોઈએ મહા...એવો કેવી—૬

નિહ ક્યા એ એવા, જે સમયે કોઈ ન તેવા...એતો એી—૭

મોતને ઉવળ દીધું, નવ રાત યજ્ઞ એ દીધું...એ લો કેરી—૮

જનર પદને પાને, તે ચીર પ્રદુને નામે.....એતો ખી—૬

૧૦૪ ગુરુનું નામ બોલ.

(સમ : સંપાદિત બોલ)

નામ નિત્ય જોડ, યુક્તું નામ નિત્ય જોડ,

હત્ય નેત્ર ખેલ, યુગ્મ નામ નિત્ય બોધ—૧

२६ छी समरो अउवरने, पग पग धन मयावे मनये.

ਜੀਤ: ੮੩ ਪੰ. ੩੩ ਨੰਬਰ ੧: ੧੧ ਐਲ—੨

1917

[illegible]

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1039-1043.

—X

(2) $\frac{1}{2} \leq \frac{1}{2} \leq \frac{1}{2}$

૧૦૫ નેમ રાજુલ સંવાદ.

(રાગ : લેયો નિસાસા પરભૃતરના)

આવ્યા પરખુવા પાજ ન જાણે,

વિનવું બહાવા નેમ, સ્વામી પાજ વણે

વાટ જોતી દુ ઝોખે જોતી, પાજ વણેવા કેમ !

અરજી દીધર્મા ધરે

જન જોતી આવ્યા હો સ્વામી,

રથર્મા જોતી નાય—સ્વામી પાજ વણે

માત પિતાના કેમ તે પુરા

કરો જીવી હાય.....અરજી—આવ્યા—૮

આવ્યા પરખુવા દેહ ન દરખે

અતર લામી જગ...રાજુલ સદિ ધરે

વચન વડીલનું પાળીને આવર્તા,

સુરશે પશુ-પોક્કર...રાજુલ સદિ ધરે—આવ્યા—૯

નારી વિનાનું જન નકામું

અમને હો મુળજી . સ્વામી પાજ વણે

રાજુલ જોતી નારી મને ને

તમને તે જાને પ્રાણ.. અરજી—આવ્યા—૧૦

નાથ તે જીતી જાણી જાતની

જીતી આ સંસાર નજુલ સદિ ધરે

જાણે જો દેહ કેમ વગે નો,

જાણે જાણી રીતનું નજુલ આવ્યા—૧૧

જાણે જો જન પવન જાણે જાણે

જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે

જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે

જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે—૧૨

૧૦૬ નેમજ ઊગાળા.

(ત્રય : મારી હુડી સ્વીકારે મહારાજ રે)

તારો રથડો તે પાછો વાજરે, નેમજ ઊગાળા,
મને આ જવ પાર ઉતારરે, નેમજ ઊગાળા.

સાખી—રાજુલ ઉભાં અટારીએ, ભેતાં જનની વાટ;
ત્યાં તો ઉડે ઊરંગ ચુલાવ રે, નેમજ ઊગાળા...તારો—૧

સાખી—જન જોડી આવીયા, યાદવ નેમ કુમાર;
ત્યાં તો પશુડે માંડ્યો પોકારરે, નેમજ ઊગાળા...તારો—૨

સાખી—રમ વાળી પાળા ફર્યા, પદોંચા ગદ ગીરનાર;
નેમે હીપો છે સયમ જારરે, નેમજ ઊગાળા...તારો—૩

સાખી—સંયમ લઈ મુક્તે ગયા, પાંચા જવનો પાર;
નેમે તારી છે મજુલ નારરે, નેમજ ઊગાળા...તારો—૩

સાખી—પન્થ ને નેમડુન ને પન્થ ને નેમડુન ને
વિશ્વવ નેમડુન ને પન્થ ને નેમડુન ને તારો ૪

૧ ૭ પાછો ર. ૫

૧ ૭ ૫

મેઠા ઉપારે તોરણુ આપ્યાં તા,

તમે મેઠન મમતા ત્યાગી...ઓ પ્રભુ મોરા—૧

આવીને-તોરણે પાછા કેમ જવો છે ?

પાણેથી નારને છાડી કેમ જવો છે ?

મુઆ પશુપદે કીધો પોકાર...ઓ પ્રભુ મોરા—૨

પાછા ન જઈશ મહેલે પધારે,

માત પિતા બાળકોનો દીકર્ય દસંધે;

મારા જાઈ કેરો પ્રમ જામ જાગી...ઓ પ્રભુ મોરા—૩

પાછા જવું હોય તો 'જીરનારે જાગે,

ચારીજ. લેઈ પછી કેમ અપાવજો ?

"ચંદ્ર"ની વિનતી સ્વીકારો...ઓ પ્રભુ મોરા—૪

૧૦૮ ધુન લાગી.

(રાગ : તમે ઘોડા ઘોડા)

તમે ઘોડા ઘોડા (૨) ઘોડો વેરાંગી. હો નેમ તમે—

ત્હારા નામની ધુન મને લાગી...હો નેમ—૧

જન લઈ આવીને સ્થાને સિધાવો,

મુજ જેવી અજગાને સ્થાને ડુલાવો,

મારા દીલકામાં અતિ આગ લાગી હો નેમ—૨

તમે ધીરે ધીરે છટકો ને દિલમાં ખટકો

તમે આ બધની પ્રીતિ ત્યાગી ત્યાગી હો નેમ—૩

આપ જવા મેઠાને આવડો ન જાન નાના

મેની નાજુલને ન જા નાના જાની

પડી અનંત અનંત નાના હો નેમ—૪

ઉંચા ઉંચા પહોડાનાં કેમ સિધાવે,
હુડીપુરીને તોડ બતલાવે;

નહારા અંતરના કુખ ગૂંચ લાગી...છે તેમ—૫

આત્મ કમલની લબ્ધિ લહેરાવે,
હી લક્ષ્મણની શક્તિ જગમાં ફેલાવે;

જનના અમે ધીવ રમણીના રાગી...છે તેમ—૬

૧૦૬ અભોક્ષણ.

(રાત : મધુરામાં ખેત ખેતી આવ્યા—)

એક વાર ખેલે પ્રભુ તેમ, અભોક્ષણ યાના લીધા છે !
યાના લીધા છે પ્રભુ યાના લીધાં છે...એક વાર—૧

લગ્ન વિધિય કુન સિધ પ્રભુ

સીંચકેવી કેમ નંદ...અભોક્ષણ—૧

અહીં લવની પ્રીત ગયા મૂલી

નવમે સંજો તેમ...અભોક્ષણ—૨

મન ભેડી પ્રભુ કુવલે આવ્યા,

સાથે મુરારીને લાવ્યા...અભોક્ષણ—૩

સજુલ ભાગી ગયા મોરનારે,

જુગલે કુલે રીક...અભોક્ષણ—૪

વગર હાથ મેળ મુકે રહેલે,

સુવરના નાચે...અભોક્ષણ—૫

સજુલ ભાગી ગયા મોરનારે,

જુગલે કુલે રીક...અભોક્ષણ—૬

વગર હાથ મેળ મુકે રહેલે,

સુવરના નાચે...અભોક્ષણ—૭

૧૧૦ નેમ નગીન.

(રાગ : સપ્તમી મારો ગુલાબનો ડાઠ)

સાહેબો મારો રાજુલનો કંથ, નેડી નેમ નગીનની

ઉભી એવે નિદાગતી પંથ, વેળા વીતે લગનની—૧

મંડપને દાર નેમ પ્રભુને નિદાગતાં

મૃત્યુને ધંડો પશુઓ પોષરતાં

આપો છૂપીત દાન બચવત, વેળા વીતે લગનની—સા-૨

નેમજી વિચાર કરે નારીને ધરણે,

દિંસાને બાર બહુ રાજુલને બારણે;

રથડો પાછો વાણે છે સંત, નેડી નેમ નગીનની—સા-૩

તોરણને પાંડોથી પાછા વણે છે,

રાજુલ રમણીનાં દેશ બળે છે;

મુજને છોડી ન બાંધે દો કંથ, વેળા વીતે લગનની—સા-૪

સાખી—નેમ પ્રભુ આત્મા મથા, દીધાં વરસી દાન,

સંયમ લઈ સદસાવને, પામ્યા કેવલજાનન;

'ચંદુ' એણે મારગને પથ, નેડી નેમ નગીનની—સા-૫

૧૧૧ વંદન.

(રાગ : લાખ લાખ દીવડાની)

કેડ કેડ વંદન અમારા સ્વીકારને,

અંતરમાં જાવના એ શાશ્વ

વારી જઈ પ્રભુને એવાન્હે.....૧

સેવકની અરજ આ દિલમાલી મન્તે

કેમ કરી દર્શન પમાય...વારી જઈ—૨

અગે અગે એજ ઉડે વિચારણા,
 ઝગે પગલે આપે એના સંભારણાં;
 લાખોના દેયાં હરખાય...વારી ગઈ—૩

આવો આવો નાથ દર્શન દેખાડ્યો,
 સેવા આપીને શીવમુરમાં પહોંચાડ્યો;
 વિશ્વય સદા દિવ ન્હાય...વારી ગઈ—૪

૧૧૨ પ્રભુ સદેશ.

(રાત : જન ગુન્હી ચલે પરદેશ)

અજ સુણો સુહં સદેશ, પ્રભુ આદેશ,
 સદા સુખકારી, જીવનમેં વૈર્ધ સદાગ્ર.

જન આદેશ ગીર ગીર આવેગે,
 કર્મનશી ફોજ સતાયેગે;
 જન ગુન્હી કહો ઈતિ જનમેં કોન ગુન્હારા...જીવનમેં—૧

ઉપકારી પ્રભુસ કનન કચે,
 મહાવીર પ્રભુસ પ્યાન ધચે;
 પ્રભુ નામ સદા સુખધાન, જીવનમેં પ્યારા...જીવનમેં—૨

સત્તન સ્વામી શીવધામી એ,
 અવિનાશી અંતરગમી એ;
 પ્રભુ ચરણ કમલમેં હરણુ મહો ગુન્હારા...જીવનમેં—૩
 અજ સુણો—

૧૧૩ ગાથું યું ?

જે ગાયનમાં પ્રભુ નામ મળે નહિ, તે ગાયનને ગાથું યું ।
 જાવ વિના મળિ કરીને, લડવ મંદિ તે ગાયનું યું—૧
 જે જીમાં શુદ્ધ ચિત્ત મળે નહિ, તે મુંદરતા પર મોહનું યું ।
 લપટ ગુરુ જસની મેલો, એવા યુરો નમનું યું—૨
 પેટ કરીને અનાજ મળ્યા પછી, હસમ ખાણું ખાણું યું ।
 માન વગર સન્માન વગરના, ધ્યાનકર્માં નહીં કરનું યું—૩
 નામદંતી સોજવમાં રહી, અછડ થઈને ફરનું યું ।
 મેવા કરતાં જેવ મળે તે, જાણીથી કરનું યું—૪
 જે મોતીમાં પાણી મળે નહિ, તેહ મોતીની કિમત યું ।
 કહે જોગીજાલ શુદ્ધિયાં સમજો, પત્થર ખાંધી વરનું યું—૫

૧૧૫ “કરો હસના કામ.”

(મોહરા)

જીવનજતાને જાણો, કરી ન કરણે સ્વામ,
 કરે તજી હઈ કાનના, કરો હસના કામ ૧
 શુદ્ધ પદ જાન્ય નહીં, મોખર નખાં મુલામ,
 નર ફોર ન્યાર્વ કો, કરો હસના કામ ૨
 દુખાદાન મુકી દો, મુલો નહિ હો મામ,
 કો તજી દરેકે વેના, કરો હસના કામ ૩
 ધ્યાન નમન જનના તજી, કરો હસના કામ,
 જન જેવ દા તા ખો, કરો હસના કામ ૪
 નામદંતી નાજી નહીં, નિમ વેનના પાવ,
 તજી હસના કામના, કરો હસના કામ ૫

- પામર આઘા પરહરી, રોડા હૃદયમાં રામ,
 શાનપણું છોડી દીઝો, કરો હંસના કામ. ૬
 મુદ્દ બની ખાસો નહીં, હકને તજી હરામ,
 ભુંડે સંસ ભગસો નહીં, કરો હંસના કામ. ૭
 અવયુલુને અગગા કરો, મહેલો મુગુલુના ગ્રામ,
 પ્રવેશ ન કરો પાપમાં, કરો હંસના કામ. ૮
 આરોગ્યો અમૃત ફોલો, વિમગ કરી વિશ્રામ,
 ધુવડપણું ધટથી તળે, કરો હંસના કામ. ૯
 રગને તજી અગને ભળે, નિત્ય નિરંજન નામ,
 'સંતશિષ્ય' મુખ પામવા, કરો હંસના કામ. ૧૦

૧૧૬ "ધુળધાણી."

(રાગ-ગાઝલ)

- જ્યવના નાયને લેયા, વિના સહુ ધુળધાણી છે;
 પ્રભુ નિરખ્યા વિના નરને; ઉભી મોરાસી ખાણી છે. ૧
 યથું યું મહેલ ખાધેથી, યથું યું જોયું ખાધેથી;
 યથું યું રસ સાધ્યાથી, રહી ને ભવની ધાણી છે. ૨
 જો આપ્યાન બહુ કીધાં, ધણાં ત્રયો રસ્તી દીધાં;
 જો સાચો ધણાં સુધ્યાં, તલોન્નું તો યઃ પાણી છે. ૩
 વિદ્યોદયું કાન્ત ને ઈશ્વાર, વળી અપાન, સ્વીત્કર્ણ;
 અનિરકાતું ન્યુ. ઈશ્વાર, નકાની દષ્ટિ તાણી છે. ૪
 જો નેત્રે નથી નેતાં, મણી તજી કાચમાં મેહોતા;
 નેત્ર પર્ણિત રહે રોતા, મતિ જમમાં મુન્નાણી છે. ૫

મારું મારું ખીને મન મેળવ્યું રે, તેમાં તારું નથી તથાપિ
 મુખ સ્વપ્ના જેવું સસાર્યું રે, તેને જાતાં ન આવે વાર મં
 મારે સેવજે તું સ્થા સતને રે, તારા દગલે ત્રિવિધના તારા
 મતિ મોહા પ્રકાશ આપે રે, બજે પૂર્વ જનમનાં પાપ મ
 મેં સમજીને જાજી જગવાનને રે, મુખકારી સદા રહ રામ,
 'કેનાઈક'ના પાલિ કુખ કાપે રે, મન વંદીત પૂરજી કામ મં

૧૨૧ "બૂલી મથા."

(કીર્તીન-ધોળ)

તાન મનમાં જાણે છે મરન નથી રે,
 મેં નિશ્ચય કંઈ નિરખાર, તેમાં જુદી મથે જગવાનને રે.
 ખા હવત નારીને પજા દીકરા રે, ખેતી પાટી પોટીને દરખાર તે
 નેલી નહિ જરૂર ને મર્યાદા રે, મુખ કાપક યુવા તણી સેવર તે
 નહીં લેખાને નહીં મનુષીઓ રે, મતિ આગલ કમનાઈ મેલ તે
 પાક અનેક જનમમાં આવી મળ્યારે, તારી મતિ મધિન થઈ મદ તે
 'કેનાઈક'ના પાંદાને ઠિસરી નયે રે, તને કોઈ નયે પાપો દંડ તે

૧૨૨ "ના કેપરો." "

(નહક)

જેને કુખ નયે કુખ, તન ના કાપક વાંધા !
 જ્યારે કુખ નહીં જાણીયા, જ્યારે ના કેપરો થાવા !
 ત્યારે જ્યારે કુખ નહીં જાણીયા, ત્યારે જ્યારે ના કેપરો થાવા !
 ત્યારે જ્યારે કુખ નહીં જાણીયા, ત્યારે જ્યારે ના કેપરો થાવા !

એને જો આંખને રાત્રી, પ્રહો સુષના અને ધાત્રી
 ક્યો વેરી હો સ્વામી, નનેરા ના ધરો વા'લા !
 અન્નના દેવ ના નેરો, દયાગુણ દુરુહિ ધોરો
 અને તે આપના ઊરુ, સુસુદિ આપણે વા'લા !

૧૨૩ “ ખોલો ખોલો. ”

(રાગ-સૈસ્વી)

હે ખોલો (ર) ખોલો ત્યા મમ ! મંજલ મલિ ખોલો યે
 નસ અતિ વેરે વયવ્યુ (ર) દારે ઉમે સિયુ નોના ત્યા...
 ને રહું ને ન્યેવ પ્રાસ્યો (ર) સિયુને ઉરમાં ત્યા ત્યા...ત્યા
 ને રહું તવ રસો નિરંતર (ર) સિયુ સહ પ્રેમે ખોલો...ત્યા
 ને રહું આપણે આલક (ર) પ્રેમ અનોન્ન દોરો...ત્યા

૧૨૪ “ તારા ગુના. ”

(વસંત તિલક)

તારા ગુના પ્રભુ ! અને અધિક અને છે,
 તારો તણા નિધિ સંભાલે હશે કર્ણા છે,
 તારાંય રહ્યો હિત બહુ ધનનાં હશે છે,
 તારાંય છતાં તપન કરે સદા અર્પે છે. ૧

તેણે અહો ! નિમન મેં બહુ વર હઈને
 મેં હાં હાં અવનત મુન અધે રાત્રે
 હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં
 હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં

એ સર્વ પાપ કર, દેવ ! ક્ષમા કરીને,
 મૂંઝે ભરેલ ગુણદીન ચિત્તુ મળીને;
 શાન્તુ ક્ષમા પરમેશ્વર ! પગે પડીને,
 માગુ ધમા કરો કરી હલે રહીને ૩

૧૨૫ “કોબુ ઉગારે ?”

(રાગ-ભરીયાર-ત્રિતાલ)

પ્રભુ કરતુ રિતુ કોબુ ઉગારે ! હૈયું પલ પલ હારે રે !
 યેલ પાનમાં લલ્લી ધોરે, ચપલા મુખ ચમકારે રે
 મનો ક્ક ક્ક યાન ક્કમા, હૈયુ ધબકા મારે રે...પ્રભુ
 રાત્રિ મેલા લેહન માળ, નાવ નજે ચોધારે રે;
 હોરે પુમતી યાન ક્ક પજુ, હોરે નાવ ક્કમારે રે...પ્રભુ
 નક્કાલનગરી મરજીયા પજુ, કરતા બદર બારે રે,
 નર્મિક રિતુ ક્ક માત્ર જતાત્રી બધા કારે કારે રે...પ્રભુ
 ન્હાં નનુ ! તુ પુમત જમારે, નર્મિક પુજ જમારે રે
 કાજાનથી જન તાર ‘જાલ્ય’ આ, પ્રભુ ! તારે આધારે રે...પ્રભુ
 જગદગ્રામી

૧૨૬ આત્મ મંદીરમાં.

(રાગ-ભરીયાર-ત્રિતાલ)

નક્કાલનગરી મરજીયા પજુ, કરતા આત્મ મંદીરમાં
 નર્મિક રિતુ ક્ક માત્ર જતાત્રી બધા કારે કારે રે...પ્રભુ
 ન્હાં નનુ ! તુ પુમત જમારે, નર્મિક પુજ જમારે રે

હોયું હવે સુખમાં, દેવો તો સદુ ન્યાય,
 પ્રેમુછ અક્ષય એ પ્રયત્ન...સદુના—મહાવીરો
 મંદર અને મોટાં, ક્ષી ન યકએ મોટાં
 વિનુછ ઘડના એ ધ્યાવ...સદુના—મહાવીરો
 તો સદુ કુરી જાણે, અમર નવ અંતર ધ્યાણે,
 એવી જ્ઞાવના જ્ઞાવ...સદુના—મહાવીરો
 જ્ઞાવનાં મોખે પ્રેમિ, સજ ધરનવી સુ નહિ નહિ,
 પ્રેમુછ એવી સંધ જ્ઞાવ...સદુના—મહાવીરો
 જે જ્ઞાવને જોડે, નવ જ્ઞાવનાં જોડે,
 સદુ એવે અધિક જ્ઞાવ...સદુના—મહાવીરો

૧૨૬ ચંદ્ર તોફાને.

ચંદ્ર દેવને જાણી જાણી પ્રેમુછ જાણી જાણી
 જો જાણે પ્રેમુછ જાણી જાણી પ્રેમુછ જાણી જાણી
 જે જાણે જાણી જાણી જાણી જાણી
 જાણી જાણી જાણી જાણી પ્રેમુછ જાણી જાણી
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી
 જે જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી
 જાણી જાણી જાણી જાણી પ્રેમુછ જાણી જાણી
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી
 જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી જાણી

૧૨૭. શિવપદ લેવાને.

(ગંગ-મોહીમાં હોડી હલકારે)

જવલમાં હોડી હકારે શિવપદ લેવાને

મારે જાતુ છે પેલે પાર, મોહપદ લેવાને

આ કડિ દેવલોક પેલે કડિ અલોક,

વચમા બિરાજે સિદ્ધ-રાજ...શીવ—મારે

તારી તે હોડીએ સમકીત જાતુ,

તેની સાથે ધપકે બંધાર...શીવ—મારે

સેના છોકુમી રૂપા છોકુમી,

છોકુમી સગ સંસાર...શીવ—મારે

સામાયક કરૂંમી ને પૌવધ કરૂંમી,

લેતુમી સયમ ભાર...શીવ—મારે

તપસ્યા કરૂંમી યજ્ઞ પાતુમી,

દેવમી અમલદાન...શીવ—મારે

ત્રિસલા દેવીના કુવર સતુલા,

મહારીર ઉતારે પેલે પાર...શીવ—મારે

૧૨૮ ભગ મુસાફીર.

ભગ મુસાફીર ભગદગ્યામાં જવન જોલા ખાવ

ત.કે જવન જોલા ખાવ

બહિષ્કારી નેપા તુદિ પડન, જનન મનુ મીટ ભવ

મનુ ને જવન જોલા ખાવ

નેપા ને જવન જોલા ખાવ, જવન જોલા ખાવ

જવન જોલા ખાવ

બાળપણું તે ખેલકે ખેલું, યુવાનીમાં નીંદ ભરે ચોપું;
 આખર તું પસ્તાય મુસારીરે જીવન જોલા ખાય તારું.
 અક્ષિમાને તું અંધ બન્યો છું, ચેત ચેત હવે ચેત;
 મુસારીરે જીવન જોલા ખાય.
 ચિત્ત લગાડે પ્રભુ ચરણમે, જ્યોતિમે જ્યોતિ નીચ મળ્ય;
 મુસારીરે જીવન જોલા ખાય, તારું જીવન જોલા ખાય.

૧૨૯ જિન દર્શનની દુષ્કરતા.

(રાગ :- મહોબતમાં તારી દિલભર-ગુલુમુંદરી)

જીવનમાં તારું દરિસન, યાવું છે ધણું દુષ્કર,
 મિથ્યાત્વમાં મુંઝાયો, સમ્યક્ત્વ યવું દુષ્કર;
 ત્રિશજ્જ્ઞાની જિનજી, સદ્ગુણિ અમને આપો,
 આ સત્યપંથ ચાતા, એ પંથ મળવો દુષ્કર—જીવનમાં ૧
 નાવિક યજ્ઞને અમને, ઉતારો પાર કિનારો,
 તારા વિના આ સંસાર, તરવો ધણો છે દુષ્કર—જીવન ૨
 ભાવું ભાવના હું તારી, એક ગુજ આશરો છે,
 ‘ઉમંગ’ લખિય યાવું ફરી, સ્થાવો મળવો દુષ્કર—જીવન ૩

૧૩૦ જિણુંદ ભક્તિ.

(રાગ :- વનવાન જીવન માણે છે)

જે ભક્તિ જિનવર માણે છે, તે સત્ય જીવન માણે છે.
 ભક્તિ વિણ જોગે તાણે છે, વળે જોગાને ધણે છે—ટેક
 સાચું જીવન છે ભક્તિ મહી, સાચા વાની સિદ્ધાંતે વળે
 વ્યર્થ જીવન વિતાવે નહીં, તે સત્ય જીવન માણે છે—૧

હજીબી હો યા કુંજાર હો, રાજ હો મહારાજ હો,
 વણીક હો યા ધ્યાનજી હો, પણ જક્તિ એ છી જાહે છે—
 મન નથી જેતું મમતમાં, તે સમય વિતાવે ના મફતમાં,
 નીરખે છે અંતર ઘટમાં, તે સાચું છી જાહે છે—
 પ્રભુ જક્તિમાં ને રાવે છે, તેની મોહની સેના નાહે છે,
 સંત સેવક સત્ય જાખે છે, તે સાચું છી જાહે છે—

૧૩૧ ગુમાનીઓને ઉપદેશ.

હારે મહી ક્યા ગુમાન કરના, કર્યો કા જ્વાળા દેના,
 મિટી ખાના મિટી પીના, મિટી કરના ફોક,
 મિટી સે મિટી મિલ જઇ તો ઉપર ચલે સજ લોચ;
 દાતા સુનલે મેરે, લાગ્યા એક દિન પવનસે ઉડખના...દાદા
 મિટીયાં સુન સુન મહેલ જનાયા, મૂર્ખાં કહે પર મેરા,
 આપેમા જમણ લેગા, જીવણ નહિં પર મેરા તેરા...દાદા
 કોટી કોટી કર મહેલ જનાયા, રૂપીયા લાખ કરોક,
 માલિક પરસે મિટી ઉતારી, ચલોને માયા હોડ...દાદા
 કોન મિલેયા મનકા મોહી, કોન મિલેયા દરજ,
 અતર એવા તૂટ ગયા ને, કોન મીલેયા દરજ...દાદા
 કોટી કોટી કર માયા નહી, કોટી જનીન મરકા,
 જેમા જિમના દરમન નહી, જેમા કિસકો મિલની દાદા
 માન પાદા નહી, માન પાદા નહી, માન પાદા નહી,
 કોન મહેલ જનાયા, કોન મહેલ જનાયા, કોન મહેલ જનાયા...દાદા
 કોન મહેલ જનાયા, કોન મહેલ જનાયા, કોન મહેલ જનાયા...દાદા
 કોન મહેલ જનાયા, કોન મહેલ જનાયા, કોન મહેલ જનાયા...દાદા

હાલ જલે જૈસે લકડી છી મૂલી, બાલ જલે જૈસે ધાસ,
કંચન સરીખી કાયા જલે, કોઈ સગો ન આવે પાસ...દાતા
માતા રૂવે આસો માસો, બેની રૂવે બાર માસ,
ધર છી ત્રિયા દિન દિન રૂવે, ધરસે નિહલે બહાર...દાતા
કબીર કહે સુન મેરે સાધુ, જૂડી છે સજ માયા,
કુછ ખ્યાન ધરો કુછ કામ કરો, તો પવિત્ર હોગી કાયા...દાતા
કબીર છી માને કબીરા જન્મ્યા, કબી ન પાયા સુખ,
ગમે ગમે કબીરા જાટક્યા, પાને પાને દુઃખ;
દાતા સુનલે મેરે લાલા, એક દિન પવનસે ઉડ ગના...દાતા

૧૩૨ જીવન ઉપદેશ.

(રાગ :-ચૈત તો તને ચેતાવું)

ચેતે તો ચેતાવું તને રે, ચેતી જાને
સુખગાની કાંખી યારો, કાયા તારી કોપી જાશે,
મનની મનમાં રહી જાશે રે, ચેતી જાને...ચેતે તો
ઘઘાગીરી લુધી જાશે, અંગે તુ અપંગ યારો,
દુનિયા સૌ ખાવા ધારો રે, ચેતી જાને...ચેતે તો
આંખેથી પાણીગ વહેશે, નાકે લીટા નીકળશે,
પોઝીચનમાં પંચર પડશે, ચેતી જાને...ચેતે તો
હડો હડો સૌએ કરશે, ક્યારે આવુ સાલ ટળશે,
ડેલીએ ખાટલો ટળશે, ચેતી જાને...ચેતે તો
ધક્કાએ ધક્કા પડશે, કુતરો ને ને મરશે,
ચોગરીના ફેરા ફેરશે, ચેતી જાને...ચેતે તો
"પુનિત" કંઈ પ્રભુ નહીં, કંઈ નહીં...ચેતે તો
હવુ તારો હાથે માલ નહીં, ચેતી જાને...ચેતે તો

મારે દિશાએ આગની નવાગાએ કળકળી,
 ચિંતાની ચિનચારીએ ચિત્તમાં ચમકતી,
 સતોષ અને દર્શિત મુખ દીધા કરવાપ્રશ્ન ૧
 માનવી તો માનવીને ખાવાને ધસતો,
 ચેતાન જની જ્ઞાન જૂઠી જલિથી દસતો,
 વિવેકની તે ન્યેતિ આપી કર્તવ્ય કરવાપ્રશ્ન ૨
 મોઢ મલિા પી જૂઠો જાઠ જાઠને,
 વિચારી દીધી સ્વાર્થથી સાન્નીચયાઈ
 આઘાની આપી નાવ તે કવ સિંહને વરવા.....પ્રશ્ન ૩
 અભિમાનથી જૂથ ગુસ્સો ધર્મ મર્મને,
 ક્ષમ કરાવી ધર્મમાં કરે અધર્મને;
 સમતા તણે દર્શાવ્યો પંથ દિવવધુ વરવાપ્રશ્ન ૪

—શિવજીભાઈ મહારાજા

૧૩૭ મહાવીર પ્રભુ વિના બધું નકામું છે.

(રાજ :-બોલમા, બોલમા)

બોલમા બોલમા બોલમા રે, મહાવીર વિના બધું બોલ ના
 અમૃત રસનો સ્વાદ મેલીને, કોનો ખાલો લોલ મા રે...મહાવીર
 મહાવીર નામથી દૂર રહીશ તો, મારું તને જમરાજ રે ...મહાવીર
 વિષ વિકાસેમા અધ જાનને મર્મ... ન મોજમાં રે...મહાવીર
 દર્શક સુખમ ચિન્તનને દવન મારે ...મહાવીર
 નિત્ય દાસન ગુરુને ...મહાવીર
 ધન રેવન ...મહાવીર
 સગ મેરડ ...મહાવીર

૧૩૮ ચીર પ્રત્યે વિશ્વાસ.

(તામ :-આજ મારી નાજીદીએ મેણું માર્યું)

આજ નદાના મનડાને ચીરે વાયું.	અ.૧૩૮.૧
માયા પિયાણી મર્મ મદાદીને ખતાવતા,	
જૂનાં નવન દારૂ તને રિવાજતા.	
અત્યંત કામ અણું મળુ ત સાથું	અ.૧૩૮.૨
નવનું અમરત વાયું, ડિમાનું એ કાણું,	
કિન્નરને માન પારી વિવેકે રાણું	અ.૧૩૮.૩
કિન્નર રૂપ રંગી પાંચમળાં જાત તમે,	
જાત પાત્રે કામ મારે વાજાં ને નિવલ તમે,	
આતમકેવડે પામ, રાંધે મારે પાંચે નેરણું	અ.૧૩૮.૪

૧૩૯ માણુ મુલ.

(તામ :-આજે જાણીએ તમ મેનન મેનન)

કાલે રાત્રે કાળા માણુ ને નેરણું તમે,	
જાત પાત્રે કામ મારે વાજાં ને નિવલ તમે,	
આતમકેવડે પામ, રાંધે મારે પાંચે નેરણું	અ.૧૩૯.૧
કાલે રાત્રે કાળા માણુ ને નેરણું તમે,	
જાત પાત્રે કામ મારે વાજાં ને નિવલ તમે,	
આતમકેવડે પામ, રાંધે મારે પાંચે નેરણું	અ.૧૩૯.૨
કાલે રાત્રે કાળા માણુ ને નેરણું તમે,	
જાત પાત્રે કામ મારે વાજાં ને નિવલ તમે,	
આતમકેવડે પામ, રાંધે મારે પાંચે નેરણું	અ.૧૩૯.૩

ચારે દિશાએ આગની જ્વાળાઓ ઝબકતી,
 ચિંતાની ચિનતારીઓ ચિત્તઘર્ષા ચમકતી,
 સતોષ અને શાંતિ સુધા દીધા કરવા ... પ્રશ્ન ૧
 માનવી તો માનવીને ખાવાને ધસતો,
 શેતાન બની કાન જૂલી અંતિથી દસતો,
 વિવેકની તે જ્યોતિ આપી કર્તવ્ય કરવા ... પ્રશ્ન ૨
 મોહ મદિરા પી જૂલ્યો બાષ્પ બાષ્પને,
 વિસારી દીધી સ્વાર્થથી સાચી સમાધિને,
 આગાની આપી નાવ તે જાવ સિંધુને તરવા ... પ્રશ્ન ૩
 અભિમાનથી જૂલ્યા ગુરુઓ ધર્મ મર્મને,
 ક્રમ કરાવી ધર્મમાં કરે અધર્મને,
 સમતા તલ્લો દર્શાવે પંથ સિવવધૂ વરવા ... પ્રશ્ન ૪

—શિવજીભાઈ મહાવાજા

૧૩૭ મહાવીર પ્રભુ વિના બધું નકામું છે.

(રાત્રી —બોલમા, બોલમા)

બોલમા બોલમા બોલમા રે, મહાવીર વિના બીજું બોલ મા
 અમૃત રસનો સ્વાદ મેલીને, ઝેરનો આસો બોલ મા રે...મહાવીર
 મહાવીર નામથી દૂર રહીશ તો, મારશે તને ચમરાજ રે ...મહાવીર
 વિષય વિકારોમાં અધે બનીને, ચર્મ ફૂંધીર તુ ઘોગમાં રે...મહાવીર
 કૃષિક ગુપ્તમાં રૂવિષ્યની, જીવન માયામાં રોજ મા રે ...મહાવીર
 નિત્ય સાચત ગુપ્ત મેળવવા, રિષર યા મોક્ષપુરી દોષમાં રે...મહાવીર
 પદ દોલનમાં જાન જૂલોને, મદ્યનંદ શરને રોજ મા રે ..મહાવીર
 સંત સેવક પ્રભુ પીને જપતાં, જીવન બને કિન્નેશમાં રે...મહાવીર

૧૨૮ વીર પ્રત્યે વિશ્વાસ.

(ગદ્ય :—આજ માદી નજીવીંન મેલું માયું)

આજ મેલાં મનમાં વીરે વાયું	અ. ૧૦૦
મેલાં વીરમાં મેલું મેલાવીંન મેલાવીંન	
જુલું મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	
આજમાં કામ પડ્યું મેલાવીંન મેલાવીંન	અ. ૧૦૦
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	અ. ૧૦૦
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	અ. ૧૦૦

અ. ૧૦૦

૧૨૯ મેલાવીંન મેલાવીંન.

(ગદ્ય :—આજ માદી નજીવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન)

મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	અ. ૧૦૦
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	અ. ૧૦૦
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	અ. ૧૦૦
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	અ. ૧૦૦
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	
મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન મેલાવીંન	

૧૪૩ સોરઠની ચરણ.

(૧૧ સોરઠની ૧૫ મેરા નંબર ૧૫)

આ મેરાની ચરણ ૩ પત્ર સોમપર,
 મહા વિદેહ ૧૨૫ ૩ માસ મંગલી ચરણ,
 માનો ૩ મન માફ પાપા સ માલી,
 ૧૩મ ૩ ૧૧ મંગા સુરત ૧ માલી,
 મળુ કંચા વૈન પત્ર મળુ મંતર. આ. ૧
 ૬ પત્ર ૬ મળા દિન ૬ મ લ્હો ચરણ,
 જીવેલ ૬ મળુ ૬ પત્ર ૩ મળા,
 ૬ મળુ ૬ મળા ૬ મળુ ૬ મળા. આ. ૨
 ૬ મળુ ૬ મળા ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ,
 ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ,
 ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ.

૧૪૪ અભિસાપ.

આ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ,
 ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ,
 ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ,
 ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ,
 ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ,
 ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ,
 ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ,
 ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ ૬ મળુ.

નીચું ધાવીને હાથને બેટા, છૂવ જતુની માટ,
 હોય સાધુ ત્યાં મુકુને વાળી, મોર્ષ એમીને પાદ
 ધીખામણ આટલી આપુ,
 લેતો ના હાથમાં હાપુ .

થોડું થોડું તુ ધીખજો જવા, સાધુ સતોની પાસ,
 આડે દાંડ અપાસરા માહે, મુવાનું રાખજો ખાસ,
 નિચતે મુર્ષ રહેવાશે,
 કાયા ના દુખળી થાશે...

કંઈ-અટાકા ખાઈશ ના બેટા, સાથવજો દિન આઠ,
 નાટક-સિનેમા જોવા જતો ના, વાજજો એમી માઠ;
 હોટલ કેરી વારે ન જાજો,
 હોવા પેઢાં રોજ તું ખાજો...

નથી માઝીની માંઢમાં નાણું, દાન દેવાને કાંઈ,
 નવકાર મંત્રનું ખાન ધરીને, ફેરી માગા આંઈ;
 દેશે જ્યારે નાથ એ મારો,
 તે હિ તારો આવશે વારો...

ચહેરવાળાનું દુ.ખ છે એવું, જાપ - બેટો જુલ જાપ,
 જાપ સુજે વખાણુ સાધુનું, બેટો જાપણુમાં જાપ;
 તારું મન રાખજો ખીલે,
 જાજો તારા જાપના ચીલે...

લખીતર તારી ચંકડી માંનાં, તુ વાંચજો કાકી જુવાર,
 થોડું લખાવ્યું હોયથી કજો, નહિતર યશ્ય જુવાર,
 જાપ્યા જોને હોવ છે સારા,
 મા તે કેડ પ્રેમ કુવાર

૧૫૦ કરીયે કોડો પ્રણામ.

ગુડી ગુડી એક જમવાન, કરીયે કોડો પ્રણામ;
 ગુડી ગુડી મારા પ્રાણ, કરીયે કોડો પ્રણામ...૧
 તમ વનાઈ નિચલિ ખાઈ, ઉતરવાનુ એકજ જાણ;
 ગુડી ગુડી એક ગુણ ગાન, કરીયે કોડો પ્રણામ...૨
 જ્યાં જાગેલા સંદેહ કાપે, જ્ઞાન વિનુતિ પટમાં સ્થાપે;
 સંદેહ સમરે કરાવે જાન, કરીયે કોડો પ્રણામ...૩
 મંથન ચિત્તને કેમ મનાવું, એક કરાવનાં દુષ્ટાવું;
 જન જન પટમાં તારું જ્ઞાન, કરીયે કોડો પ્રણામ...૪
 જંગલ પ્રેશરી સિવ નુજવાની, અવર અમરપદને અપિનાદા
 ગુડી ગુડી હવનમાં તાન, કરીયે કોડો પ્રણામ...૫
 સંસારમાં સૌ છે દુઃખાપારા, તારા પાવન નહિ દેવ પદારા;
 કહીયે ગુણ જગા જમવાન, કરીયે કોડો પ્રણામ...૬
 તિનકડું હાથપુષ્પ મનાયે, સુષ્પ સુરમાં રતિ જન મનાયે;
 સિવ નુજવા પદે પ્રણુ વિજાયા કરીયે કોડો પ્રણામ...૭
 * જ્યાંજ્યાં જુનિ * જાગેલા જાણે ગુણે દુઃખ મનાયે નરમે;
 ... જાણે કોડો પ્રણામ કરીયે કોડો પ્રણામ...૮

૧૫૧ મુજુ પદિના પુષ્પાન.

૧૫૨ જાગેલા જાણે ગુણે દુઃખ મનાયે નરમે.

રજની રૂડી દીસે છે રૂપાળી, ચૈત્ર સુકિ તેરછ રડીયાળી
જનમ્યા ઉચોત કરનારા— ઓ.

મળી ચે.સદ સુરપતિ આવે, વળી હંદાણીઓ ગીત ગાવે
મેરૂ પવતિ લઈ જનારા— ઓ.

જાળ વયમાં વીરતા જતાળી, સત્ય માર્ગ જ્યતને પસારી
કર્મ કાળીને મોડો જનારા— ઓ.

એવા તીરને જાણે જો નરનારી, તેની કીર્તિ પ્રસરે જગભરી
સંત રોષક ગૂણ ગાનારા— ઓ.

પ્રાણ ગુરૂ ચરણમાં આછ, વીર જવંતી ઉજવીએ માખં
જામે નગરમાં રહેનારા— ઓ.

૧૫૨ બાણ જુડી છે.

(રાગ : તમે જાણે બટકીયો સમાવાળ)

મનમાં ઘાને કરે જનિમાન, બાણ જુડી છે;
જગમાં મળે તાન પ્રાણ, બાણ જુડી છે. મનમાં—

પારવનખી સત દિ મળ્યો છે તને,

હવે કરીને ડોનક ગુમાવે ઘાને

એક તારૂ કોં જમાન, બાણ જુડી છે. મનમાં—

જનક જનની મોં તપાઈના એ બેલી,

પાપમાં રૂચારી તને મળે લો મેલી,

મળે જાણે ત્રે શ્રી જગવાન, બાણ જુડી છે મનમાં—

જનક દુઃખ કુલા નજી પડે ન,

હવે નજીન જમાન જાણે પા ન

હવે જાણે ત્રે શ્રી જગવાન, બાણ જુડી છે મનમાં—

જુડું જન્મત ને જુડો ત્રસાર છે,
જુડા ઝેરજી ઉપર માપતો માર છે;
તેનું કપરે કો વને જાન, બાજુ જુડી છે...મનવા-૪
માથે ઠાગ રહો પ્રાણીવારી કરી,
પાપ કરતાં તું રહેજે મનથી ઝીરી;
“જયંત મુનિ” કહે કર જ્ઞાન, બાજુ જુડી છે...મનવા-૬

—o—

૧૫૩ પ્રભુનું ભજન કરો લે.

(રાગ : ભજનમાં ભજ પડેલા મારા ભજ.)

પ્રભુનું ભજન કરો લે વાઈ, મરથી પડી મને નવતા...રેક
આઈ પહોર તું કરે અધ્યામજી, પડી એ નવરત્ન ગદિ,
પેલ કરંડુ પડી રહેવાનુ, અપાનું મિલવા જઈ...પ્રભુનું-૧
પરને કાળે પોત્ર પહેરે, તારું કડું કાંઈ નહિ
વારા મરવા તે ન્યાન કપાળ, એવું રહેલે જાણે...પ્રભુનું-૨
મારા મારા કવિને દરજે, તને જો અજ્ઞાત નહિ,
રાત રિપણ તું રહો રમણે, એમ રહેલું નહિ...પ્રભુનું-૩
હિંમત જાણે એક જાનવા, એકે પાણે નહિ
પ્રભુ ભજન તો, કાલ ન જાણે જાણે પોતે...પ્રભુનું-૪
એક જાણવા જઈ કાળે તને જાણવા નહિ,
મારું વિકાર ને કાળે જાણવા જાણે...પ્રભુનું-૫
મારું જાણવા ને કાળે જાણવા જાણે...પ્રભુનું-૬

૧૫૪ શાંતિનાથ ભગવાનનું સ્મરણ.

કૃકે દ્યુકૃકે નામ, શાંતિ પ્રભુ શાંતિ શાંતિ ખોલોઃ

નાનુ નાનુકૃકે નામ, શાંતિ પ્રભુ શાંતિ શાંતિ ખોલો.

દેવામાં ગ્વી જાગે હામ " "

અનરખા યાગે આગમ " "

નામ છે નાનુ ને મદિમા છે મોટો, શાંતિ હાથે છે તમામ-શાંતિ.

ચોગ નવ લૂટે ને ગળ નવ હડે, ગુપ્ત સચિત એ નામ-શાંતિ.

જંમ ખગ્ગે નેમ યાગે સગાકુ, અતે આપે મોક્ષનું પામ-શાંતિ.

હામ નવ ખેમે ને હાડ નવ જાગે, એવું પ્રભુજનું નામ-શાંતિ.

૧૫૫ જીવાત્માને સંબોધન.

જન મુસાફિર જન દરિવાના, જન ઝોલા ખાવ તારું—જન.

જેવી ન મોક્ષ જાગ્યો, મુસાફિર! જન ઝોલા ખાવ તારું—જન.

પર્મ કમળો મર્મ ન જાગ્યો, માયા ખાસો ખૂન વખાડ્યો:

જેવી ન મુક્તિ પમાવ, મુસાફિર! જન ઝોલા ખાવ તારું—જન.

માત્ર ફાંદી નહિજો માટી, એમાં જન નેવા અદર્શ:

જેવી પ.ર પમાવ, મુસાફિર! જન ઝોલા ખાવ તારું—જન.

જનજોડ દગ્ગા અંદે, ધાંતે દુગ કિસાવ ન હાંદે

જેવડ નહિ સત્ય, મુસાફિર! જન ઝોલા ખાવ તારું—જન.

૧૫૬ તન પિંગર

(જન-આશાપેલી અથવા કાનગી)

જન, તન પિંગર તંદ તંદ અંતે ઉડી જાવ પાછા - ૧૬૦

કે ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦

૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦ ૧૬૦

સંઘ ફરિ મર અતિ દુર્ગંધી, નહીં સમાન નાહું
 હું તેને કંચનમય માને, આવડું યું અધારું....પોપટ૦ ૨
 મીઠા ભેણા એવું આ પણ, નામે કેવળ આરું;
 સર્વ પ્રકારે સ્વાચ્છ તે પણ, પગમાં છે પડનારું....પોપટ૦ ૩
 ચાતુર્ય વિચાર કરે તે, જવસાવતું બારું;
 ક્યેવ હરિ કીરીટર તેણે, સમય સમય સંભારું....પોપટ૦ ૪

૧૫૭ ચાબખો

પ્રહુલા કંઈ લે ને કીરતાર, આ તે સ્વપ્ન છે સંસાર. ટેક૦
 કોમી મેળી ને અગળ અંધા, ચોખ તણે નહિં પાર
 જ્યારે તે માલ્યા યશ, તેનાં નામ્યાં રહ્યાં છે બાર....પ્રા૦ ૧
 ઉપર પૂર્યાં ફરફરે ને, હૈં શ્રીફળ ચાર
 રીક છીં એને છાતીમાં બાંધે, પછી પુકે પડે પોપટ....પ્રા૦ ૨
 ક્યેવ લગાઈ વિના મુલો નહિં, અને કરતો હુલર હગર
 ખોળી ખોળીને બાગસો જેન, એડું યાને હુવાર....પ્રા૦ ૩
 સમયને જઈને મેઠ ખાતી, ને ઉપર કાઢતો જાર
 અગ્નિ મૂકીને અગયા રહે, પછી અગ્નિ કરે અંચાર....પ્રા૦ ૪
 સ્નાન કરવા સૌ માલીયાં, મગી સધમાં નર ને નાર
 લોભે ભગત કહે સ્ત દહાણ ચેકીને, વગતી મૂક્યો વિહાર....પ્રા૦ ૫

૧૫૮ ઉદારક વીર.

(રાજ-હવનકી નામ ન યાહે હાં)

વીર પ્રહુ અનને ઉદારો, હાં! હાં! મને આગરો લારો
 હાં! મને હું કિયારો. હાં! હાં! મને આગરો લારો
 ... ૧૫૮ ઉદારક વીર. ૧૫૮ મને ૧૫૮ ઉદારો. ... ૬

જિનગુણ માર્ગને મુક્તિપદ પામશું, પ્રભુ તારે એક સદાશે...હાં મને
 ભવભય કાપીને મુક્તિપદ પામવા, પ્રભુ ! પ્રભુ ! શબ્દ ઉચ્ચારે...હાં મને
 સેવક અરજ કરે મુક્તિ મને આપજો, ભક્તિમાર્ગ દ્વારે પ્યારે...હાં મને

૧૫૯ મહાવીર પ્રભુનું પારણું.

મહાવીર પ્રભુજી જૂંસે પારણે રે લોલ
 એક સોદાગી મગન ચાંદલો રે લોલ, જીંજો સોદાગી મહાવીર જોમ૦ ૧
 ચપો ખીલેલ શુભ વાડીમાં રે લોલ, હલ્યે ખીલેલ મહાવીર જોમ૦ ૨
 આંગણે ઉજાસ મારે સ્થિતો રે લોલ, અંતરે ઉજાસ મહાવીર જોમ૦ ૩
 રાજ તો ગિરાજો મારે મદિરે રે લોલ, પારણે ગિરાજો મહાવીર જોમ૦ ૪
 એક તો આનંદ મારે પારણે રે લોલ, અંતરે આનંદ મહાવીર જોમ૦ ૫
 પ્રીતે જૂથાવે માતા વીરને રે લોલ, પારણે જૂંસે છે મહાવીર જોમ૦ ૬

૧૬૦ જયવંતા પ્રભુ વીર !

(રાગ-માઝ ગુલુવંતી ગુજરાત અમારી)

જયવંતા પ્રભુ વીર, અમારા જયવંતા પ્રભુ વીર
 શાસનનાથકે ધીર, અમારા જયવંતા પ્રભુ વીર રેક
 શાસ્ત્ર સરોવર સરસ આપનું, તત્ત્વ રસે બરપૂર
 તેમાં ન્દાતાં તરતાં નિત્યે, શુદ્ધ સાથે અમ હિર...અમારાં ૧
 સાત્ત્વિક જાણે જોદ પ્રકાશનું, વાસ્તવિક તત્ત્વ સ્વરૂપ,
 આસ્તિકતામાં રમીએ તેથી, આનંદ સાથે અનુપ. અમારાં ૨
 આપ વિકાસ વિચાર જ્ઞાનિએ, ઉજાણી કંઈપણ અકુર,
 રસભર તેનાં ફળ આપીને, સ્વીકૃતિ આપ હનુર ..અમારાં ૩
 આપ પ્રકાશિત જ્ઞાન જાગીએ, ખીસ્વા છે બહુ ફલ,
 મુગધી વાયુની સગસ લહેનથી, અમે છીએ મરજૂલ...અમારાં ૪

નામ આપનું નિશ્ચિન પ્યારું, રમી રહું અમ ઉર
તેની ખાતર પ્રાણ અર્પવા, અમને છે મંજૂ...અમારાં ૫
માર્ગ બતાવવા અમ ઉપર ને, ક્યો મહા ઉપકાર;
અર્પણ કરીયે સર્વ તથાપિ, યાપ ન પ્રત્યુપકાર...અમારાં ૬
ચરણ આપનાં ચરણ અમારે, જન્મ મરણ ભય દૂર;
લોભી ચાતક રત્નચંદ્ર, તુમ દર્શન આપૂર...અમારાં ૭

૧૬૧ ચિનગારી.

(રામ-ભૈરવી)

એકજ દે ચિનગારી, મહાનથ! એકજ દે ચિનગારી—૨૬.
ચક્રમક લોડું ધસતાં ધસતાં, ખરની છાંછી સારી;
જામગરીમાં તણખો ન પડ્યો, ન ફળી મહેનત મારી—મહાનથ! ૧
ચાંદો સગમો, સુરજ સગમો, સગમી આજ અટારી;
ના સગમી એક સગમી મારી, વાત વિપદની ભારી—મહાનથ! ૨
કંડીમાં મુજ કાપા યધરે, ખુટી ધીરજ મારી;
વિશ્વાનથ! હું અધિક ન માયું, માયું એક ચિનગારી—મહાનથ! ૩

૧૬૨ શાંતિનાથ સ્તવન.

શાન્તિ ત્રિષ્ટંદ જપતે જાપ, લીલા લહેર કરાવે
મુજ ધર મંજલાચાર, મારો મન દરખાવે .. ૨૬.
ઉડી પ્રજાતે જિનવર દેવ જપતે જો મન ભાવે;
જપતે હો આનંદ દોષ, લયો અત્રત ગ્ન પાવે—શાંતિ ૧
જાત મરેવન જિનવન નમ જિનવન કમલ કુશલ
અજન અનંદ મહત મુજ ના જનન કુલ. ૨—શાંતિ ૨
જાત જાણ જન જાનન આનંદ જાવે
જા જા મેલ નરત નં વિત મર—શાંતિ ૩

શાન્તિ જિભુડ ધર ખ્યાન, શિવપુર નમર સિધાવે
 અનલ યુખોંકી લહેર, બ્નેતિ રૂપ મુદાવે—શ્લોક ૪
 કર કાકિતમે જિતવર જાપ, જલ મગલ હો જાવે
 રામનગર ઘાસીલાલ, દીવાલી દિન જાવે—શ્લોક ૫

૧૬૩ શ્રી મદાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

(રાગ-કાનૂડા શું જાણે મારી ખીત)

જરી સાનુ જુએ શ્રી મદાવીર, હો ત્રિયલાના જાવા...જરી
 નરક મતિનુ દુખ નાથ નિવાગે, જલમડા ત્યાં તાણે ચીરે ગીર;
 ચીરે ચરરર રરર રરરજરી
 પશુ પખીએ જલ અમને ન આપે, પાપીયા મારે છે તાજી લીટ
 તાજી તરરર રરર રરરજરી
 જાનુ જોખમ કરે ચાર જોડાઓ, કાપા કુખી કમીટ
 કાપા કરરર રરર રરરજરી
 પ્રજા અનલ જલ મદિ જાનુ શું પ્રભુ, કિયર શું અરછ અખીન
 અરછ અરછ રરર રરરજરી
 કેવળ પાપી જાપી અતનનની પ્રનુછ, પાપીયા હો સિદ્ધ સિધાને સીર;
 પસીયા અનરર રરર રરરજરી
 મદાવીર નાજી શિવ શુભ કેશવને, આપ જ્ઞાના જાતી નીર;
 જાતી જાનર રરર રરરજરી

૧૬૪ ધર્મના ટંકા.

કંઠા શુભ પર્વ જનાનન ધ, જાજવાયા શિ મદાવીરે
 કુખી કાતી પાપી લોનને, જાજવાયા શિ મદાવીરે...કંઠા ૧
 હવ અર જાપા સો જાજીને, નવ કુખી કંઠા મદાવીરે
 જિલંકા હવ જાજીને, શિવજી શિ મદાવીરે...કંઠા ૨

આઠા તખ્તા કરી મરમો, અવગુણ ખૂબ કમાયો રે,
 અજન્મમા નિત્ય પ્રવર્તી, પ્રભુગુણ લગ્ન ન લાયો રે...અવનં ૩
 કપીરની તો કપીરી ચાંસડી, સમકિત સગવળ જૂથો રે;
 મર્મગુણનાં ખાન વિચારી, આર્ત રોડમાં રૂથો રે...અવનં ૪
 રમરણ ખાનગો મદિમા મોરો, કછક પાપી તારો રે;
 એક સમગ્ર "કેશવ દરી"એ, એમે પ્રભુ સભાષો રે...અવનં ૪
 —કેશવનાલ હરીચંદ મારી—સાગરમતી.

૧૧૭ શ્રદ્ધાની કસ્યુતિ.

(મન-સારંગ પછી જ્ઞાનરા ચાંદરો પ્રીતિ લગાયો એ લવ)
 શ્રદ્ધા ગુણી ! જ્ઞાનક કોઠે ખતાવો (૨)
 કહી દુહા તુ મુરખ પછી, જ્ઞાનક દાહ ના નિકારોડ
 અનુભવ મિત્ર કો નવ લેકર, જ્ઞાનકપત્ર પર મલો...જ્ઞાનક (૧)
 એક મનતા જ્યાં કરી સત, તમ ઘો મિથ્યા જાણો;
 મન નજન કરવિન નિર્મળ કર, જ્ઞાનક પૂજુ પ્રવટાયો ...જ્ઞાનક (૨)
 અનુભવ એવર વગુ પહો દે, વિન સમર્પિ લગાયો;
 કેશવ દરિ જ્ઞાનક પત્ર પરજો, અકળ કળા પદ પાયો...જ્ઞાનક (૩)

૧૧૮ દે લવ ! સત્યને શોધો લે.

(મન - મેઘરંગ દુખકે અખ વિન બીજન નાહી એ લવ)
 જાણે ! તુ દેવે તે નહીં.
 કે એ જાનવ જાનવજ નહીં મન રે.
 જ્યાં જાણી શકે ન જાણે, સઠવ લવે ટીકાયો.
 એક જાનવ જાનવ ન જાણે, જ્યાંજાં જ્યાંજાં રીકાયો;
 તુ દેવ ને નહીં ૧)

પ્રવરણા દેખા ત્યાં મન ખાંચે દિન દિન ગુડો અગ્રણ
 અર્થ ત્યાં હોય ત્યાં અગ્ર નાહી, નિર્ધો નરે વિગ્રણ
 તુ દેખે તે નાહી (૨)

નર્મ વિગ્રણ નરુ વિગ્ર દિનિદ્રા અગ્ર મરખી મુખ પાંચ;
 નારે મુકું મરખી કઈ નહીં એન મુનલી પગાંચે
 તુ દેખે તે નાહી (૩)

અગ્રણ કાને એન વિગ્રણી, અગ્રણ મર્મ પાંચ;
 કેશવ અંતે અગ્રણે દંડ નહીં અગ્ર મરખી તે અગ્રણ
 તુ દેખે તે નાહી (૪)

૧૧૬ અંતકાળ નહક છે.

(૧૧૬ : સૌરભ-દુખકે અગ્ર દિન બિનન નાહી એ સન)

એન રે ! અંતકાળ દિન અગ્રણ
 એના એન અગ્રણ રે અગ્રણ અંતકાળ
 કાન ના મુને, અગ્ર ના દેખે, અગ્રણ મુકું ના કરે
 અગ્ર, અગ્રણ, કરે કરે અગ્ર, એ દિન અગ્રણ ખરે
 અંતકાળ (૧)

કાન દેહ અગ્રણ પેગ્ર, તન મનના અગ્ર અગ્રણ;
 એનન મુકું અગ્ર અગ્રણ, તારે અગ્રણ અગ્રણ;
 અંતકાળ (૨)

અગ્રણ હરે અંતે અગ્રણ, અગ્ર તન મુકું રે પુરાણ;
 અગ્રણ અગ્રણ મુકું ન મારે, એન મર્મ ના અગ્રણ;
 અંતકાળ (૩)

હરે મુકું અગ્રણ અગ્રણ છે, એ એન મુકું મન મુકું;
 દિન દિન કાન અગ્રણ અગ્રણ, કેશવ એન નાહી
 અંતકાળ (૪)

૧૭૦ અજ્ઞાનમાં જીવન રાત્રી વીતાવી.

(રાત્ર :—સોરઠા દુખકે આજ દિન બિતાવ નાહી એ રાત્ર)

મન રે ! મોવત રેન બિતાઈ;

હજુ જીવ જીવિત ના જીવી, મોવત રેન બિતાઈ;

બીલી રેના શીર ના આરે, જીવ જીવ જીવ મોરે;

આરે દીયા મોર ધર લાગે, જીવ જીવ જીવ દોરે.

મોવત (૧)

મોર ભયે પજાવન લાગે, મહેલ મહિ કહુ નાહી;

આઈ પકડ લે કાગ તોપચી, તન શેષત પદ મહી;

મોવત (૨)

જાગી જાગન કરે નિજ પરકી, તત્તવ પરીચય ચિત્ત પાઈ;

ચેત ચેતન તું દરપગ દર દિન, કહી કેરાજ સમગ્રઈ

મોવત (૩)

૧૭૧ ખરા યોગીની આંતરવૃત્તિ.

(રાત્ર : સોરઠા તું રાત્ર જાગન કરે પ્રાણી)

અવધુ ઠાઈ એવા જન જોવી (૨)

અંજન જોવી વતે નિરંજન, સદા, સદા રસ જોવી

ઠાઈ એવા જન જોવી

જાણ માણ રહે વિવર્જિત, પિંડ જીવંતી ન્યારે;

અંદ્ર ગુન્જીવી અનખ અયોચર, તત્તવ મહી એ વિચારે;

ઠાઈ એવા જન જોવી

જીવન મરણ નવ વાટે કહિએ, આચારમન્યો કેરો;

નિર્વંશ નખરણ લ્યે રત દોષ, તત્તવ કરે એ બનેરો,

ઠાઈ એવા જન જોવી

यस्य च दश सुपुत्राः सप्तमः ॥ १३३ ॥ अथ च
 द्वितीयः पुत्रः सप्तमः ॥ १३४ ॥ अथ च
 तृतीयः पुत्रः सप्तमः ॥ १३५ ॥

१३३ निरन्तरं सुपुत्रं लब्धवान्।

अथ च दश सुपुत्राः सप्तमः ॥ १३३ ॥ अथ च
 द्वितीयः पुत्रः सप्तमः ॥ १३४ ॥ अथ च
 तृतीयः पुत्रः सप्तमः ॥ १३५ ॥
 अथ च दश सुपुत्राः सप्तमः ॥ १३६ ॥ अथ च
 द्वितीयः पुत्रः सप्तमः ॥ १३७ ॥ अथ च
 तृतीयः पुत्रः सप्तमः ॥ १३८ ॥ अथ च
 चतुर्थः पुत्रः सप्तमः ॥ १३९ ॥ अथ च
 पञ्चमः पुत्रः सप्तमः ॥ १४० ॥ अथ च
 षष्ठः पुत्रः सप्तमः ॥ १४१ ॥ अथ च
 सप्तमः पुत्रः सप्तमः ॥ १४२ ॥ अथ च
 अष्टमः पुत्रः सप्तमः ॥ १४३ ॥ अथ च
 नवमः पुत्रः सप्तमः ॥ १४४ ॥ अथ च
 दशमः पुत्रः सप्तमः ॥ १४५ ॥ अथ च
 एतन्मित्रं सुपुत्रं लब्धवान् ॥ १४६ ॥ अथ च
 द्वितीयः पुत्रः सप्तमः ॥ १४७ ॥ अथ च
 तृतीयः पुत्रः सप्तमः ॥ १४८ ॥ अथ च
 चतुर्थः पुत्रः सप्तमः ॥ १४९ ॥ अथ च
 पञ्चमः पुत्रः सप्तमः ॥ १५० ॥ अथ च
 षष्ठः पुत्रः सप्तमः ॥ १५१ ॥ अथ च
 सप्तमः पुत्रः सप्तमः ॥ १५२ ॥ अथ च
 अष्टमः पुत्रः सप्तमः ॥ १५३ ॥ अथ च
 नवमः पुत्रः सप्तमः ॥ १५४ ॥ अथ च
 दशमः पुत्रः सप्तमः ॥ १५५ ॥ अथ च

१३३ शीयल विधेः।

(गुं कुं श्वनी भारी रात्रि—ने राम)

शीयलं चरति तत्र चानु ॥ १३३ ॥ अथ च
 द्वितीयः पुत्रः सप्तमः ॥ १३४ ॥ अथ च
 तृतीयः पुत्रः सप्तमः ॥ १३५ ॥ अथ च
 चतुर्थः पुत्रः सप्तमः ॥ १३६ ॥ अथ च
 पञ्चमः पुत्रः सप्तमः ॥ १३७ ॥ अथ च
 षष्ठः पुत्रः सप्तमः ॥ १३८ ॥ अथ च
 सप्तमः पुत्रः सप्तमः ॥ १३९ ॥ अथ च
 अष्टमः पुत्रः सप्तमः ॥ १४० ॥ अथ च
 नवमः पुत्रः सप्तमः ॥ १४१ ॥ अथ च
 दशमः पुत्रः सप्तमः ॥ १४२ ॥ अथ च

શુભાર સ્વર્માં કરી નવ દુલો, કાયા તલો ૨૪ કામો,
 રૂપ લલિતમાં મોડો ના તમે, પદ જૂતનો માથો આજ્ઞ ૩
 - જ્ઞાત્રી ચક્ષુભાગા શિવા, મુવસા મુમ્હા શાળી,
 પ્રભાવતી પદમાવતી કુન્દી, દ્રૌપદી કમવતી ગાળી . આજ્ઞ ૪
 મૃગાવતી શીલવતી ને સીતા, મુખવતી મુખખાળી,
 પુષ્પચુલા કૌશલ્યા રાજુલ, નોજે સતીએ જાળી . આજ્ઞ ૫
 દુષ્ટેચ્છા રાવણની યાતાં, કેવી ખુવારી રીટી,
 રોહ સુદર્શન બેદા સિંદાસન, સીંગથી યજ્ઞી રીટી આજ્ઞ ૬
 માંસ દાહ ને રૂધીર જરેલું, ચર્મથી અજ મહેલું,
 જ્વેને જ્વેતા કુર્મન્ય છૂટે, તે શું તમારૂં પડેલું આજ્ઞ ૭
 ખુદર વિનવે જ્વિની બંધુ, શીયજ સાચવો દેખે
 તો દુનિયા દોરગી તમને, પ્રીતિ બાવથી જ્વેશે આજ્ઞ ૮

પારેખ ભુદરજ્ઞાણ વનરાવન-રાજકોટ

૧૭૪ જિનોનો જય ગમ્ભીરું.

(ગઝલ)

અમે સૌ જિનના શિષ્યો, પ્રભુનું પ્યાન ધારીશું,
 રહી આ દેશની માદિ, જિનોનો જય ગમ્ભીરું. ૧
 અદિંસા આજવે રાખી, નીતિના પથે ચાલીશું;
 બચારી સર્વ પ્રાણીને, જિનોનો જય ગમ્ભીરું. ૨
 નહિ કો દિ અમે શબ્દો, જુઠા છએ ઉચ્ચારીશું;
 સદુને તે જ આદેશી, જિનોનો જય ગમ્ભીરું. ૩
 લીધેલાં કામને માટે, સદુ સંકટ દહાવીશું;
 અમે તે પાર પાડીને, જિનોનો જય ગમ્ભીરું. ૪
 અનેરાં કામ જે સૌએ, મદી સેવા બગ્ધીશું,
 પૂરા ખતે કરી ગીર, જિનોનો જય ગમ્ભીરું. ૫

૧૭૫ ગુરુ સ્તુતિ.

(ગાજ-મહેતાજી રે)

ગુરુજી રે વંદન મુજ સ્વીકારો, સ્વભોષ આપીને મુધારો. (મિ ટેક.)
 પંચ મહા મરના ધરનારા રે, સર્વ જીવને મુખ કરનારા રે,
 દેવમ પક્ષી વરનારા રે, અંતરથી રે દોષ સુકળ અમ વારો—
 સ્વભોષ આપીને મુધારો...ગુરુજી રે ૧
 ગુરુ સમગ્રીતના રહ્યાના રે, નિન શાસનના ઉદ્ધારા રે
 ચંદ્રસુવ શ્રેષ્ઠતા સારા રે, સદુ સંકટ રે, તીનીરતાનું ઘરો...સં ૨
 દેવેશ જીવન બહુનારા રે, કર્મ રિપુજાને હણનારા રે
 મેઘજીત વઘાં બહુનારા રે, સદુ કુખના રે, ઉદ્ધિયી ધિયારો...સં ૩
 , છ. ઇ. સંઘવી

૧૭૬ શ્રી ધર્મસિંહ જયંતી.

(ગાજલ)

મહાધીર ધર્મસિંહ હુનિ, તણા મરેયાન ગવારો
 મન્યા મહાવીરના પુત્રો, અહા! ઉત્સવ કિત્તવાને ૧
 જીતિ જ્ઞાનંદી ધારા, વડે છે સર્વ અંતરમાં,
 અહાહા ! સફર કેરું, કરે છે શ્રેષ્ઠનાં કરણાં ૨
 મહાપુરુષ લોખંદાહતું, પ્રથમ હું નામ તો લખું
 પછી સ્તુતિ કરું તારી, અહાહા ! ધર્મસિંહ હુનિ ૩
 સિદ્ધિલતા સંધનાં કરે, હની કરે તારા ઘણે
 જીતિ હિંમત ધરી મનનાં, પિદરી છે મહા તારે ૪
 ખરા તરંગે અદિસના, વળે સવન તણાં મુકું
 ખરેખર નેજા અનંતના ૫
 પુનિ ને રખેને અર્ધાં ૬
 ખરે ને અર્ધ સંભારના ૭

યતિઓમાં જૂસેડો જે, સડો મહા મોહનો બારી;
 ખરેખર તે વિદારીને, ખરું થુ તત્ત્વ સમજાવ્યું.
 કર્યા મુરો ધણાં મુખે, લખ્યા પ્રથો ધણાં દર્શે;
 સિદ્ધા-તોના ટપાઓને, પૂરી ઉપકાર ખૂબ કીધો.
 અતિરો આત્મપ્રદાયી, અતિરો ધર્મ પ્રદાયી;
 'દરિયાખાન' યક્ષના રથાને, ગ્લાંતા આત્મતા ખ્યાને.
 અહા ! મુપચ જામીને, વિજય નિજ ધર્મ પામીને,
 ખરો સમુદાય તે મેળવ્યો, અહાહા ! ધન્ય છે મુનિ.
 નીપાવ્યુ જૈન શાસન ને, વળી દરિયાપુરી સંધને-
 મુરસ્તો તો બતાવ્યો છે, અહાહા ! ધન્ય છે મુનિ.
 દ્વારા મેવડો આજે, જ્યાંની બાવથી ઉગ્યે;
 વડે છવન અતિ બાવે, અહાહા ! ધન્ય છે મુનિ.
 છ. છ. સંવધી.

૧૭૭ મુનિ પધારે તે વખતે આવતું સ્તવન.

(રાત્ર - કલ્યાણ)

પૂજ્ય મુનિ તમે, પધાર્યા આ સમે,
 આપનાં પધારવાથી, આજ ખુરી અમે—પૂજ્ય.
 આપ તજો વિશેષ મુશ્કેલી, અંતરે હતો કુખદાયક
 વિરહ તજો કુખ નાથ નિવાર્યો, કરુણા કાપી અપાર...પૂ. ૧
 પૂર્વ પૂર્વ સુધાને પામ્યા, આપ તજો દર્શન
 મનુષ્ય જન્મ અમ પાવન કીધો, યદ્યપે અતિ પ્રસન્ન .પૂ. ૨
 ધર્મ ખ્યાનમાં ચિત્ત દગ્ધ નહિ કિંચ યતી ન લગાડ.
 મન વચન મદારી અમન, તમે દવ નિરવ... પૂ. ૩
 નહ નન તમે આપ મુનિ છો, મન તજો નીચ ન
 ન ન તમે નહ નાહ નહ રા, મન નહ નહ નહ... પૂ. ૪

અમાન તણું દિમિર દાતી, અર્થે માન રવાન;
અને એવનનું કૈવલ કો, જે ! અવનન તારા દાર ..૫૦ ૪

૧૭૮ મુનિવિદાર વખતે ગાવાનું સ્તવન.

(સમન્વનનગી)

ગુરુ તને મહેર મૂકીને માલ્ય, અતિમે અંગેને દુ ખી તો બનાવ્યા;
વિનંતી અમારી તને ખાન લેજો, દયા કરી દર્શન ગુરુ દેજો ..(૮૬)
અંબ અંગેને ગુરુ આપી તારાં, અપાર જયના દુઃખ તો નિવાર્યો,
અતિમે સદેવ તારુ કહેજો, દયા કરી ૨
અનુભવ ગુરુ રવા 'તા, દુઃખો અમારાં દૂર સૌ યસા 'તા
અવિનય યેય દેવ તો ગુરુ સંજો, દયા કરી ૩
અમારનાં સખતો દુહા દીધી, વિવરાય વાકી અતિ પ્રેમે લીધી;
અતિનાં સ્વામી નિદાન રહેજો, દયા કરી ૪
શ્રી ગીરનાં અંગે સૌ નમે છે, ગુરુ તણા ગુણ માવા ગમે છે
એવન અમારું સદા પ્રેમ કરજો, દયા કરી દર્શન ગુરુ દેજો ૫

૧૭૯ પ્રભુ પ્રત્યે અરજ.

(મહતાલ રે ગુ' મહી-મૂલ બતાવું)

એક અરજ રે, ખાનનાં સ્થો પ્રભુ ધારી,

આ પામરને સ્તીકારી.....એક

અનંત દુઃખો અમે દર્શ્યાં રે, ગુણ માવા પ્રભુ તવ ગમ્યાં રે
પ્રભુ ! ગમ્યાં રે સ્વાર્થ રાજ્યનાં જારી ... આ પામરને
ગુણ કર્વ કરી તહે કરીયાં રે, મુન અવનન વિદુ હરીયાં રે
... અવનનની ગરીબ રે, પ્રભુ રીયાં રે સ્વાધીન. અપારી ..આ ૩

મહા મોહમાં મનડુ મેલું રે, મન પામ બપુ અમે ખેલું રે
 નેત્ર ખોલી જરા નવ જોયું રે, પ્રભુ રોયું રે, હૃદય અપુલક...આ ૪
 વિનંતી વિષ્ણુ અમારી રે, અમ જીવન કરો આમારી રે
 જાવ સાગર પાર ઉતારી રે, પ્રભુ તારી રે, સચ્ચારસમુદ્ર નિવારી...આ ૫

૧૮૦ મહાવીર પ્રભુ.

નમિમે નિત્ય મહાવીર, સમતાના વીર સિંધુ,
 ધર્મ વિષે રહી સ્થિર, સમતાના વીર સિંધુ,
 ત્રિશૂલાનંદન ત્રિજ્વલવંદન, કર્મ તારું કરો નાચ નિકંદન
 સ્તીકારો અભિવંદન, સમતાના વીર સિંધુ. ૧

જન્મ થતાં ધન ધાન્ય વખ્યું છે, વર્ષમાન શુભ નામ લખું છે;
 ચિંતામણી રત્ન મળ્યું છે, સમતાના વીર સિંધુ. ૨

માતાપિતાને દાર્ ગયો છે, સર્વ પ્રતિ સમજાવ રહ્યો છે,
 વડિલ દુકમને શીર ધર્યો છે, સમતાના વીર સિંધુ. ૩

ત્રિજ્ઞાન પ્રાપ્ત પ્રથમ કર્યું છે, સયમ ધરતાં મનુષ્ય લખું છે;
 તપ વપ કરી કૈવલ્ય લખું છે, સમતાના વીર સિંધુ. ૪

ઉમ અતિશે વિદારો કીધા, દેવ-મનુષ્યે પરિસદ કીધા,
 અજ્ઞાન ક્ષમાએ સહી લીધા, સમતાના વીર સિંધુ. ૫

દુર્ભતિનાં બહુ દુઃખ નિદાણાં, ધર્મ પ્રરુપ્યો કરુણા ધારી,
 બખ્ત જીવોને દિતકારી, સમતાના વીર સિંધુ. ૬

મનુર્વિધ સુતીયો રચાપ્યાં, અપૂર્વ જ્ઞાન જગરો આપ્યાં
 અજ્ઞાન કંદ સહુ કાપ્યાં, સમતાના વીર સિંધુ. ૭

જોન ધર્મનાં તત્ત્વ નિદાણાં, સત્ય ક્ષમાગુણ ઉરમા ધારો;
 જીવન સુપથે પ્રસરાવો, સમતાના વીર સિંધુ. ૮

૧૮૧ ચોવીસ તીર્થ કરની સ્તુતિ.

(રાગ-ખનભરા)

ચોવીસ જિનેશ્વર પ્યારા, સર્વ જીવને સુખ કરનારા,
 જિનશાસનના ઉદ્ધારા, નમું નમું ચોવીસ જિન રાયા—૨૩
 સુખમંદ^૧ અનિવર^૨ મનવસીયા, સંલવનાથ^૩ હો ગુણના રસીયા,
 અલિનંદન^૪ માન ગવાયા, નમું નમું ચોવીસ જિન રાયા . ૨
 સુમતિનાથ^૫ સુશુદ્ધિ આપો, પદ્ય પ્રભુજી^૬ કષ્ટ સૌ કાપો;
 સુખાશી^૭ ચંદ્ર^૮ હિર આપા, નમું નમું ૩
 સુવિધિનાથ^૯ દયાના દરિયા. ચિત્તજ જિન^{૧૦} ક્ષમાથી કરિયા;
 ક્રેષાંસપ્રભુ^{૧૧} કરો યાયા, નમું નમું ૪
 વાસુપૂજ્ય^{૧૨} વિમળજિન^{૧૩} સ્વામી, અનંતપ્રભુમાં^{૧૪} નથી કાંઈ ખામી;
 ધર્મનાથ^{૧૫} ધર્મમાં ધાયા, નમું નમું ૫
 સુતિ^{૧૬} કુચુ^{૧૭} અર^{૧૮} અરિહંતા, મહિનાથ પ્રભુ^{૧૯} ગુણવંતા;
 મુનિસુતતર^{૨૦} મદાનત પાયા, નમું નમું ૬
 નમિરે^{૨૧} નિરરેપાશ્વર^{૨૨} ધરી સમતા, પ્રભુ વીરે^{૨૩} મૂળી હે મમતા;
 શાસન નાથક જિન કહેવાયા, નમું નમું ૭
 જિન ચોવીસને જે કમથે, કર્મ રિપુજીને તે તજથે;
 નિજ જીવન દિવ કરનારા, નમું નમું ૮

૧૮૨ ચોવીસ જિનસ્તુતિ.

૧. જિન જીવન મી નાવ ન પાડે

જીવન જીવન હો

જીવન જીવન હો

दुर्वासतोमे व्यर्था दी इंसकर, आप्त समथो येदी नमा कर
 पुण्य ज्ञान मत दोलो हो हो करणी करलो...भा० २
 कौन तु म और कहाँसे आया, अपने संगेमें क्या क्या लाया
 ऐसा विचार नरा करलो...हो हो करणी करलो...भा० ३
 सज स्वार्थ की है भावा, छत्रमें दिव हो क्यों उद्वेगवा
 जिन यरणन मन धरलो, हो हो करणी...भा० ४
 'अथरकर' को बड़ी कामना, अपना कर्तव्य पावन करना,
 पाप कर्म सज दण्डो, हो हो करणी...भा० ५

१८७ शांतिनाथ भुजुं स्तवन.

आओ आओ अब शान्ति भुजुं, शान्ति के दातार...रे०
 आते दी माता के गर्भ में, हर किया नय-रोग,
 शान्ति शान्ति की थी सज नूपर, हों ये सज सोम...आओ० १
 लेते रक्षा की उपोतकी, कर सज दुःख का नाश;
 विविध दुःखमें न तो ईसा तु, ओक तुम्हारी आश...आओ० २
 जलकत आया हों दिशामें, मित्रा न तुमसा नाथ,
 आया सजुमे दे 'अथरकर', पकड़ो मेरा हाथ...आओ० ३

१८८ धर्मनी कमाई करी दे.

(राज - किनारे किनारे)

वादी बहका ने वनवा, राजवा सड़ पड़ी नदी;
 जल धर्मनी नर्मनन गंगा, लड़के रदी नदी
 नादक सज आ ट आ, नय नय पूरे बने,
 हरी न हरी व नु वन नय नय नय सान्नी भावा दी भुं। सवान १

દુર્વસનોમે વ્યર્થ દી ફંસક, પ્રાપ્ત સમપડો યોંડી નમા કર;
પુણ્ય જગરા મત દોલો .હો દો કરણી કરસો...માં ૨
કોન કું મે ઔરે કહાસે આવા, અપને સંયમે' કયા કયા હાયા
એસા વિચાર જરા કરસો. .હો દો કરણી કરસો...માં ૩
સખ સ્વાર્થ કી હે માપા, હન્યમે દિલ કો ક્યોં ઉવઝ્યા;
નિન ચરણન મન ધરસો, હો દો કરણી...માં ૪
'એયરકર' કો પહી ઠામના, અપના કર્તવ પાલન કરના,
પાપ કર્મ સખ દાણો, હો દો કરણી ..માં ૫

૧૮૭ શાંતિનાથ પ્રભુનું સ્તવન.

આઓ આઓ અથ શાન્તિ પ્રભુજી, શાંતિ કે હતાર...ટેક૦
આતે હી માતા કે મર્મ મે, દર કિયા જગ-રોગ,
શાંતિ શાંતિ કી થી સખ ભૂપર, હવેં થે સખ લોગ...આઓ ૧
જૈસે રક્ષા કી કપોતકી, કર સખ દુઃખ કો નાશ,
ત્રિવિધ દુઃખમે મેં તો ફસા કું, એક તુમહારી આશ...આઓ ૨
ભટકત આયા દરેક દિશામે, મિલા ન તુમસા નાથ,
આયા ચરણમે હે 'એયરકર', પકડો મેરા હાથ...આઓ ૩

૧૮૮ ધર્મની કમાઈ કરી લે.

(રામ : કિનારે કિનારે)

વાઘી વજ્રકા ને વસુધા, વેમચો સદુ વહી જશે;
'ભાષ ભગિની ભામિની, રાતા સદુએ રહી જશે;
નાટક સમી આ જીતીતો, ખેલ એ પૂરો થશે,
કરી લે, કરી લે તુ ધર્મ કમાઈ, આ સંસારની માળાની જાડી સમાઈ. ૧

મન મહેલો મોલ મોટર, મિલકતે યું મ્હાલવું
 યે સ્ત્રો ૩ દલાલી, છોડીતે ચાલ્યા જવું;
 ને હાથ દેતા તેવ સૂતા, એમ સદુને ચાલવું,
 જન હાંડવાવું કીવીતે, અર્થહવન માગવું...ક્રી લે. ૨
 નકાબોરી હાંચ રૂસ્વત, (એવાં) પાપ તું યાતે કરે!
 આ સ્ફટિ જેવા આતમાને, મનોધી કાં નીતરે!
 સંચાર સામરનાં અડુલો, ખામ મોઘાં તું ખરે,
 'ચારિત્ર દર્શન' નાવ મકો, તો હવે તું ઉગરે કરી લે. ૩

૧૮૯ પ્રભુની વાણી.

(રામ : ખોવાયાને ખોળવા)

અમૃતથી પણ અદ્ભુત મીઠી, જિનવરની વાણી,
 સંતાપે સજમેલાં સદુને, જોડે સિતળ પાણી;
 રાન કરેલાં મધુરાં વચનો, વિષયેનનાં મોંઘા મચે,
 પ્રાર્થનાવતે કાજે નેલે. અંતર કમુલા આણી...અમૃત. ૧
 દલા તલા સંગરે કર્યા છે, કમુલાના સારર ઉત્તર્યા છે,
 ઘવાનમનાં બગલાં સદુની વેદનાઓ મળી...અમૃત. ૨
 ધર્મ તજ્યાં કર્યા અકૂરે કૂરે, કર્મ તજ્યાં ત્યાં બંધન રૂરે;
 જન્મ મલુની જાન લેડીતે, મુક્તિ રહ્યા નાણી...અમૃત. ૩

૧૯૦ માફ તનમનીયું.

તનમનીયું' રે મારૂ તનમનીયુ, તેની લાગી છે તાલાવેલ રે, માડીઁ
 નામ મોનીયને વિનનું રે, મારૂ તનમનીયુ ધડનાર રે, માડીઁ
 ધડનારે તો પડી જાણ્યુ, ડોહ સાધે ન સહ કે સોનાર રે, માડીઁ
 લાખ ચોરાસીના ચીઠે કેખાડ્યુ તો, ફૂદી ડોડીનું મરૂ રે, માડીઁ
 ડોહ મીતારથે એમ કયુ, એની કિમતમા ફુનિયા દૂલ રે, માડીઁ
 માયાના તારમાં મારૂ પરોવતાં, જોટા રમાડે જેલ રે, માડીઁ
 સજ્જમના તારમાં સીયુ પરોવતાં, 'ચદ' આનદરસ રેલ રે, માડીઁ

૧૬૧ વીર પ્રભુને સ્તુતિ.

(રાગ : મારા દેયા કેરા હાર)

વહાયા વીર જિનેશ્વર, જન્મ જરા નિવારજો રે,
 પ્યાર પ્રમુજ પ્રીતે, મુજ શીર પર કર સ્થાપજો રે,
 મજુ મન આપો પ્રમુ મુજને, જોટ ખજાનો કે તલિ તુજને;
 અરજ ઉર ધારી, કરમ કંટક સહારજો રે...વહાયા ૧
 કુન્તિ કાકજ વગલી મુજને, તમી નની વિનનું, કે પ્રમુ તુજને;
 એ ફુનમથી હર કરવા, વહેલા આવજો રે...વહાયા ૨
 અઢીમાં જૂંઠા પડીયા, તું સાદેખ સાનો મુને મડીયા,
 સંવજો વિનયુગી સહક જતાવજો રે...વહાયા ૩
 અરજ કેન્ધારી શ્રી જિન આને, મહાશિર જિનો પ્રમુપક ખાલે,
 મહેર કરી મહાકમ, અવને તારજો રે...વહાયા ૪

૧૬૨ કયોં છોડ દિયા ?

તાર જાજ નેંડે કોડ દિયા ? અપત જાજ કયોં કોડ દિયા ?
 કોડ દિયા નેંડે કોડ દિયા ? તન તમન

મેં ન ઊઝા, જૂ ન ઊઝા, સત્ય વચન ક્યોં ઊઝા દિયા ! તુમે ૧

જો જમનેં દિલ લલમા કર, અસલ વતન ક્યોં ઊઝા દિયા ! તુમે ૨

સૌથી કો તો ખૂબ સન્દાયા, લાલ રતન ક્યોં ઊઝા દિયા ! તુમે ૩

જોડે હુમિરન અતિ મુખ પાવે, સોદિ હુમિરન ક્યોં ઊઝા દિયા !

તુમે ૪

‘આલસ’ ઈકે જગવાન જરોંસે, તનમન ધન ક્યોં ન ઊઝા દિયા !

તુમે ૫

૧૯૩ જવમાં ભૂણાં પડ્યાં.

(રાત : દુનિયામાં ખેલ ખેલી આવ્યા.)

ગીર એક તારો આધાર, જવમાં ભૂણાં પડ્યાં રે;

જવન પંથમાં સાચો ન સંગી, લટનારા છે હનર...જવમાં ૧

અધારી રાતડી, વસતી છે વાટડી, સર્વત્ર છે અધાર...જવમાં ૨

રેતીના રજુને જાંઘલ અડિયો, વાઘ વરુઓ અપાર...જવમાં ૩

મોંઘાંયો ન સાધમાં, ન હથિવાર હાથમાં, વાલીયા કરને તું વહાર

...જવમાં ૪

વૈજવ વિલાસનાં, પડ્યા મોહ પાશમાં સમગ્રા ન સાર અસાર

જવમાં ૫

અગાની સજન અંક ઉમરન. વધ ઝોં અવન : જવમાં ૬

વચનેં વિલસ છે એક - : અર ને દેવવદ - ય જેખડ

જવમાં ૭

